

Republika Hrvatska
Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture
Uprava sigurnosti plovidbe
Lučka kapetanija Split

Vijeće za prekršaje Lučke kapetanije Split
Obala Lazareta 1, p.p. 317
21000 Split

KLASA: 342-40/20-01/36
URBROJ: 530-04-3-3-22-108
Split, 15. srpnja 2022. godine

REPUBLIKA HRVATSKA RJEŠENJE O PREKRŠAJU

Vijeće za prekršaje Lučke kapetanije Split, sastavljeno od Borisa Mudrinića kao predsjednika vijeća, te Mate Vukića i Dalibora Marčića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Merice Matende kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv I okrivljenika Pomorsko športskog društva „Zenta“ Split u stečaju, OIB: 46046204116, II okrivljenika Vlade Bužančića, OIB: 13924741121 i III okrivljenika Vlade Majića, OIB: 32165518163, zbog prekršaja iz članka 114. stavka 1. točke 1. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine broj 158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11, 56/16 i 98/19), pokrenutom povodom optužnog prijedloga Ministarstva mora, prometa i infrastrukture KLASA: 342-40/20-01/27, URBROJ: 530-04-2-1-20-6 od 18. veljače 2020., dopunjenog dana 28.05.2021., nakon javne glavne rasprave održane dana 24.06.2020., 25.06.2020., 16.06.2021., 12.01.2022. i 07.07.2022., u prisutnosti II i III okrivljenika, Antuna Franetovića, odvjetnika iz Splita, kao branitelja I i III okrivljenika i kao zamjenika branitelja II okrivljenika, u odsutnosti tužitelja, predstavnika I okrivljenika i branitelja II okrivljenika, dana 11.07.2022. objavilo je i

riješilo je

I okrivljenik Pomorsko športsko društvo „Zenta“ Split u stečaju, OIB: 46046204116, sjedište: Cvjetna 1, Split, prekršajno nekažnjavano, kao pravna osoba,

II okrivljenik Vlado Bužančić, OIB: 13924741121, Kotorska 6, Split, nadimak: Buža, ime i prezime roditelja: pok. Božo, Ruža Milić djevojački, djevojačko obiteljsko ime majke: Milić, datum i mjesto rođenja: 26.02.1957. Split, državljanstvo: hrvatsko, zanimanje: umirovljenik, obiteljske prilike: oženjen, dvoje djece, zna pisati, završio srednju upravnu školu, odlikovan sa više odlikovanja u ratu, srednjeg imovinskog stanja, prekršajno nekažnjavan, kao odgovorna osoba u pravnoj osobi I okrivljenika, i

III okrivljenik Vlado Majić, OIB: 32165518163, Mažuranićevo šetalište 46, Split, nadimak: -, ime i prezime roditelja: pok. Boris Majić i Miroslava, djevojačko obiteljsko ime majke: Burica, datum i mjesto rođenja: 05.03.1977. Split, državljanstvo: hrvatsko, zanimanje: ing. pomorskog prometa, obiteljske prilike: neoženjen, nema djece, zna pisati, završio srednju pomorsku školu - tehničar za brodstrojarstvo, te višu školu za upravljanje jahtama i marinama, neodlikovan, srednjeg imovinskog stanja, prekršajno nekažnjavan, kao odgovorna osoba u pravnoj osobi I okrivljenika,

krivi su

što su u razdoblju od 01.07.2014. do 11.02.2020. bez koncesije gospodarski koristili sportsku luku Zenta u Splitu, i to na način da je:

- I okrivljenik upravljao predmetnom lukom tako što je u svoje ime i za svoj račun naplatno pružao usluge vezaivanja plovniha objekata u luci, usluge parkinga na lučkom području, usluge korištenja lučkih uređaja za podizanje i spuštanje plovniha objekata u more, te usluge davanja u zakup objekata lučke nadgradnje u svrhu njihovog gospodarskog korištenja od strane trećih osoba, a sve bez važećeg ugovora o koncesiji, te je time ostvario protupravnu imovinsku korist u iznosu od 1.274.778,61 kn, od čega je podmireno 499.619,84 kn, a ostalo je nepodmireno 775.158,77 kn,
- II okrivljenik u svojstvu tajnika i odgovorne osobe u pravnoj osobi I okrivljenika, zajedno s III okrivljenikom, odobravao najam veza u luci, te je u ime i za račun I okrivljenika sklapao ugovore o takvom najmu, kao i ugovore o zakupu objekata lučke nadgradnje u svrhu njihovog gospodarskog korištenja od strane trećih osoba,
- III okrivljenik u svojstvu kapetana luke i odgovorne osobe u pravnoj osobi I okrivljenika, odobravao izdavanje u najam privremenih vezova u luci, raspoređivao privez brodica u luci, te planirao i odobravao njihovo izvlačenje, porinuće i smještaj u luci,

dakle, pomorsko dobro gospodarski koristili bez koncesije,

čime su počinili prekršaj iz članka 114. stavak 1. točke 1. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (Narodne novine broj 158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11, 56/16 i 98/19, u daljnjem tekstu: ZPDML), kažnjiv u odnosu na pravnu osobu po stavku 1., a u odnosu na odgovorne osobe u pravnim osobama po stavku 3. citiranog članka.

Temeljem članka 114. stavak 1. ZPDML, **I okrivljeniku Pomorsko športskom društvu „Zenta“ Split u stečaju**

**izriče se
NOVČANA KAZNA**

u iznosu od **75.000,00 kn** (sedamdeset pet tisuća kuna).

Temeljem članka 114. stavak 3. ZPDML, **II okrivljeniku Vladi Bužančiću**

**izriče se
NOVČANA KAZNA**

u iznosu od **75.000,00 kn** (sedamdeset pet tisuća kuna).

Temeljem članka 114. stavak 3. ZPDML, **III okrivljeniku Vladi Majiću**

**izriče se
NOVČANA KAZNA**

u iznosu od **24.000,00 kn** (dvadeset i četiri tisuće kuna).

Temeljem članka 76. stavak 1. Prekršajnog zakona (Narodne novine broj 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18), **I okrivljeniku Pomorsko športskom društvu „Zenta“ Split u stečaju**

oduzima se

nepodmireni dio imovinske koristi ostvarene počinjenim prekršajem u iznosu od **775.158,77 kn** (sedamsto sedamdeset pet tisuća i sto pedeset osam kuna i sedamdeset sedam lipa).

Temeljem članka 55. stavak 1. Prekršajnog zakona, **I okrivljeniku Pomorsko športskom društvu „Zenta“ Split u stečaju**

**izriče se
ZAŠTITNA MJERA**

zabrane obavljanja djelatnosti i poslova upotrebe ili gospodarskog korištenja pomorskog dobra bez koncesije ili koncesijskog odobrenja u trajanju od 6 mjeseci od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju.

Temeljem članka 130. stavak 9. Prekršajnog zakona, I okrivljeniku Pomorsko športskom društvu „Zenta“ Split u stečaju se u gore izrečenu zaštitnu mjeru **uračunava vrijeme trajanja mjere opreza** zabrane poduzimanja poslovne aktivnosti obavljanja gospodarske djelatnosti u sportskoj luci Zenta, koja je trajala od 19.02.2020. do 10.04.2020., odnosno 51 dan, tako da gore izrečena zaštitna mjera traje 51 dan kraće.

Temeljem članka 54. stavak 1. Prekršajnog zakona, **II okrivljeniku Vladi Bužančiću**

**izriče se
ZAŠTITNA MJERA**

zabrane obavljanja dužnosti i djelatnosti tajnika u pravnoj osobi I okrivljenika, te vođenja i obavljanja bilo kakvih poslova iz područja djelovanja I okrivljenika u trajanju od 6 mjeseci od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju.

Temeljem članka 130. stavak 9. Prekršajnog zakona, II okrivljeniku Vladi Bužančiću se u gore izrečenu zaštitnu mjeru **uračunava vrijeme trajanja mjere opreza** zabrane posjećivanja određenog mjesta i područja - sportske luke Zenta, koja je trajala od 19.02.2020. do 10.04.2020., odnosno 51 dan, tako da gore izrečena zaštitna mjera traje 51 dan kraće.

Temeljem članka 54. stavak 1. Prekršajnog zakona, **III okrivljeniku Vladi Majiću**

**izriče se
ZAŠTITNA MJERA**

zabrane obavljanja dužnosti i djelatnosti kapetana sportske luke Zenta, te vođenja i obavljanja bilo kakvih poslova iz područja djelovanja I okrivljenika u trajanju od 3 mjeseca od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju.

Temeljem članka 130. stavak 9. Prekršajnog zakona, III okrivljeniku Vladi Majiću se u gore izrečenu zaštitnu mjeru **uračunava vrijeme trajanja mjere opreza** zabrane poduzimanja poslovne aktivnosti obavljanja poslova kapetana luke Zenta i zabrane posjećivanja određenog mjesta i područja - sportske luke Zenta, koja je trajala od 11.02.2022. do 19.02.2022., odnosno 8 dana, te od 19.02.2020. do 10.04.2020., odnosno 51 dan, tako da gore izrečena zaštitna mjera traje 59 dana kraće.

Temeljem članka 33. stavak 11. Prekršajnog zakona, okrivljenici su iznos novčane kazne dužni **platiti u roku od 15 dana** od dana pravomoćnosti ovog rješenja, na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske IBAN: HR1210010051863000160, model: HR64, poziv na broj primatelja: 6092-1087-OIB-1, opis plaćanja: Lučka kapetanija Split - kazna - 342-40/20-01/36.

Ako okrivljenici u zadanom roku plate **2/3 izrečene novčane kazne**, smatrat će se da je kazna u cjelini plaćena, a sve temeljem članka 152. stavak 3. Prekršajnog zakona.

I okrivljenik je iznos oduzetog nepodmirenog dijela **imovinske koristi** ostvarene počinjenim prekršajem dužan platiti **u roku od 15 dana** od dana pravomoćnosti ovog rješenja, na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske IBAN: HR1210010051863000160, model: HR64, poziv na broj

primatelja: 6092-1087-OIB-3, opis plaćanja: Lučka kapetanija Split - imovinska korist - 342-40/20-01/36.

Temeljem članka 139. stavka 5. u svezi članka 138. stavka 2. točke 2. i stavka 3. Prekršajnog zakona, **I okrivljenik je dužan nadoknaditi troškove** prekršajnog postupka i to paušalnu svotu u iznosu od 3.000,00 kn (tri tisuće kuna), kao i trošak financijskog vještačenja u iznosu od 9.500,00 kn (devet tisuća petsto kuna), dakle **ukupno 12.500,00 kn** (dvanaest tisuća petsto kuna), a sve **u roku od 15 dana** od dana pravomoćnosti ovog rješenja, na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske IBAN: HR1210010051863000160, model: HR64, poziv na broj primatelja: 6092-1087-OIB-2, opis plaćanja: Lučka kapetanija Split - troškovi - 342-40/20-01/36.

Temeljem članka 139. stavka 5. u svezi članka 138. stavka 3. Prekršajnog zakona, **II i III okrivljeni su dužni nadoknaditi troškove** prekršajnog postupka i to paušalnu svotu u iznosu od **1.500,00 kn svaki** (tisuću petsto kuna) **u roku od 15 dana** od dana pravomoćnosti ovog rješenja, na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske IBAN: HR1210010051863000160, model: HR64, poziv na broj primatelja: 6092-1087-OIB-2, opis plaćanja: Lučka kapetanija Split - troškovi - 342-40/20-01/36.

Okrivljenici su dužni **odmah po izvršenim uplatama dostaviti ovom tijelu kopije uplatnica**, kao dokaze o izvršenim uplatama, pozivajući se pritom na broj (KLASU) ovog predmeta. Ako I, II i III okrivljeni novčanu kaznu i troškove prekršajnog postupka, a I okrivljenik i oduzeti nepodmireni dio imovinske koristi ne plate u zadanom roku, isti će se **naplatiti prisilno**.

Obrazloženje

Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, podnijelo je optužni prijedlog KLASA: 342-40/20-01/27, URBROJ: 530-04-2-1-20-6 od 18. veljače 2020., protiv I okrivljenika kao pravne osobe i II i III okrivljenika kao odgovornih osoba u pravnoj osobi I okrivljenika, zbog prekršaja iz čl. 114. st. 1. t. ZPDML, kažnjivog u odnosu na pravnu osobu po st. 1., a u odnosu na odgovorne osobe u pravnim osobama po st. 3. citiranog članka, zato što je:

- „I-okrivljenik u razdoblju od 1.7.2014. pa sve do 11.2.2020. godine gospodarski koristio pomorsko dobro bez koncesije, u naravi luku posebne namjene državnog značaja, sportsku luku „Zenta“, upisanu u Hrvatski integrirani pomorski informacijski sustav pod Nacionalnim brojem luke (NBL) HR461, na način da je bez valjane pravne osnove upravljao predmetnom lukom tako što je u svoje ime i za svoj račun naplatno pružao usluge veza plovnih objekata za osobnu i gospodarsku namjenu, usluge parkinga na lučkom području, usluge lučkih uređaja za podizanje i spuštanje plovnih objekata u more te usluge davanja u zakup objekata lučke nadgradnje u svrhu njihovog gospodarskog korištenja od strane trećih osoba, a sve bez važećeg ugovora o koncesiji
- II-okrivljenik u razdoblju od 1.7.2014. pa sve do 11.2.2020. godine, u svojstvu tajnika i odgovorne osobe u pravnoj osobi I-okrivljenika, zajedno s III-okrivljenikom odobravao najam veza u sportskoj luci „Zenta“ za razdoblje duže od mjesec dana te je u ime i za račun I-okrivljenika sklapao ugovore o takvom najmu, kao i ugovore o zakupu objekata lučke nadgradnje u svrhu njihovog gospodarskog korištenja od strane trećih osoba te organizirao naplatu usluga lučkih uređaja i parkinga na lučkom području, unatoč tome što je znao da I-okrivljenik nema važeći ugovor o koncesiji za upotrebu i gospodarsko korištenje sportske luke „Zenta“
- III-okrivljenik u razdoblju od 1.7.2014. pa sve do 11.2.2020. godine, u svojstvu kapetana lučice i odgovorne osobe u pravnoj osobi I-okrivljenika, odobravao izdavanje u najam privremenih vezova u sportskoj luci „Zenta“ za razdoblje do zaključno godinu dana, raspoređivao takav privez brodica u luci, planirao i odobravao njihovo izvlačenje, porinuće i smještaj u luci, unatoč tome što je znao da I-okrivljenik nema važeći ugovor o koncesiji za upotrebu i gospodarsko korištenje sportske luke „Zenta“.

Tužitelj je 28.05.2021. dopunio optužni prijedlog na način da je na kraj činjeničnog opisa djela koji se odnosi na I okrivljenika dodao: „ , te je time ostvario protupravnu imovinsku korist u iznosu od

498.235,57 kn ili drugom iznosu kako to utvrdi vješta Split.“

Sukladno čl. 114. st. 6. Prekršajnog zakona, vijeće je pravnu osobu pozvalo da pisanim putem imenuje sv sukladno Prekršajnom zakonu ovlaštena predstav okrivljena pravna osoba nije postupila po pozivu URBROJ: 530-04-3-3-20-40 od 10. lipnja 2020. prekršajnom postupku određen Joško Burica, OIB: 2 udruga Republike Hrvatske utvrđeno da je Joško Bur za zastupanje i kao predsjednik I okrivljene pravne vezano za čl. 114. st. 7. t. 1. Prekršajnog zakona.

Tijekom postupka je rješenjem Trgovačkog suda u siječnja 2022. nad I okrivljenikom otvoren stečaj okrivljenika imenovan Sandro Markov, OIB: 705526 u registru udruga; Joško Burica je brisan kao osoba k kao nova osoba koja je ovlaštena za zastupanje I okri okrivljenika dodane riječi „u stečaju“.

Slijedom navedenog, raspravnim rješenjem vijeća od 17.01.2022. prestao predstavljati I okrivljenika u predstavnik I okrivljenika postao stečajni upravitel novoupisan kao jedina osoba ovlaštena za zastupanj zakona), te je ukinuto rješenje vijeća KLASA: 342- lipnja 2020. godine, kojim je Joško Burica bio predmetnoj je raspravi također utvrđeno da su nazivu Dragan Mijoč, odvjetnik iz Splita, temeljem čl. 196 104/17 i 36/22), prestao biti punomoćnik i branitelj time da je I okrivljenik, putem predstavnika Sa

prihodima i rashodima PŠD Zenta - 2017., bilanca 2017., potvrda o primitku dokumentacije za 2017., godišnji financijski izvještaj poduzetnika - 2017.- PŠD Zenta, bilanca, račun dobiti i gubitaka, dodatni podaci, potvrda o preuzetom izvještaju, financijski izvještaj - PŠD Zenta 2019., izvještaj o prihodima i rashodima - 2019., potvrda o preuzetom izvještaju, financijski izvještaj neprofitnih organizacija - 2018. PŠD Zenta, izvještaj o prihodima i rashodima, bilanca, potvrda o primitku dokumentacije, godišnji financijski izvještaj 2018., bilanca, račun dobiti i gubitaka, dodatni podaci, bilješke uz financijske izvještaje neprofitnih organizacija za 2018. - PŠD Zenta, potvrda zaprimanja obrasca, utvrđivanje porezne osnovice i porezne obveze, rješenje Vijeća od 19.02.2020., potvrde iz prekršajne evidencije za okrivljenike od 20.02.2020., žalba III okrivljenika od 25.02.2020., ispis iz registra udruga za PŠD Zenta, žalba II okrivljenika od 27.02.2020., dopis PU Splitsko dalmatinske od 20.04.2020., podnesak II okrivljenika od 05.05.2020., dopis ODO u Splitu od 03.06.2020., odgovor III okrivljenika od 01.06.2020. zajedno s prilogima (ugovor o radu na neodređeno vrijeme i ispis iz registra udruga), rješenje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 21.02.2020., rješenje Vijeća od 10.06.2020., odgovor II okrivljenika od 18.06.2020. s prilogima (zahtjev za prijevremeno produženje koncesije itd.), pisana obrana I okrivljenika od 23.06.2020. sa zahtjevom za dodjelu koncesije od 23.04.2014., zapisnik o glavnoj raspravi održanoj 24.06.2020., zapisnik o glavnoj raspravi održanoj 25.06.2020., ponude za vještačenje, potvrda o preuzimanju predmeta, račun vještaka br. 7/1/1, e-mailovi sa vještakom od 02.10.2020., dostava nalaza i mišljenja vještaka i poziv branitelju III okrivljenika od 05.10.2020., rješenje Visokog prekršajnog suda RH broj: IR-52/2020 od 24.02.2021., potvrda iz prekršajne evidencije za okrivljenike od 25.05.2021., nalaz i mišljenje vještaka od 31.08.2020. s prilogima, presuda Visokog trgovačkog suda RH broj: Pž-5646/2017-3 od 04.08.2020., presuda i rješenje Visokog trgovačkog suda RH broj: Pž-6557/2019-2 od 23.11.2020., članak - Slobodna Dalmacija - 02.04.2015., liječnička potvrda za III okrivljenika od 14.06.2021., zapisnik o glavnoj raspravi održanoj 16.06.2021., obavijest da se 21.06.2021. neće održati ročište radi donošenja i objave odluke (e-mail od 17.06.2021.), e-mail od 14.09.2021. kojim se dostavlja dokumentacija pribavljena po službenoj dužnosti, zahtjev za prijevremeno produženje koncesije od 29. srpnja 2013. kojeg je PŠD Zenta poslala Ministarstvu, dopuna zahtjeva za prijevremeno produženje koncesije s športskim rezultatima od 25. rujna 2013. kojeg je PŠD Zenta poslala Ministarstvu, zapisnik Ministarstva o nadzoru rada PŠD Zenta od 28. veljače 2014., odgovor Ministarstva PŠD-u Zenta na zahtjev za prijevremeno produženje koncesije za luku posebne namjene - sportsku luku Zenta od 21. ožujka 2014., zahtjev za dodjelu koncesije sportske luke Zenta od 23. travnja 2014. kojeg je PŠD Zenta poslala Ministarstvu, rješenje Ministarstva - Lučke kapetanije Split od 2. studenog 2016. kojim se PŠD-u Zenta zabranjuje upotreba pomorskog dobra u naravi luke posebne namjene - športske luke Zenta u Splitu, zajedno sa povezanim zapisnikom o obavljenom inspekcijskom pregledu od 2. studenog 2016., zapisnik o glavnoj raspravi održanoj 12.01.2022., rješenje Ministarstva financija, Carinske uprave, Područnog carinskog ureda Split, KLASA: UP/I-471-01/20-11/40 od 08.02.2021., izvješće FINA-e - točka br. 47.: „Rješenje o ovrsi UP/I-415-02/21-14/137“ ovrhovoditelja Ministarstva financija, očitovanje Područnog carinskog ureda Split od 07.02.2022. zajedno sa priloženim rješenjem o ovrsi Ministarstva financija, Carinske uprave, Područnog carinskog ureda Split, KLASA: UP/I-415-02/21-14/137 od 13.08.2021. i stanjem poreznog obveznika (I okrivljenika) na dan 02.02.2022., e-mail predsjednika Vijeća od 01.04.2022., e-mail podnesak Sandra Markova od 31.03.2022., rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj: 4. St-55/2021-27 od 17.01.2022., ispis iz registra udruga na dan 01.04.2022. za I okrivljenika, e-mail podnesak Sandra Markova od 01.04.2022. zajedno sa priloženim izvješćem privremenog stečajnog upravitelja o postojanju razloga za otvaranje stečajnog postupka nad I okrivljenikom od 08.11.2021., potvrdom FINA-e o blokadi računa i novčanih sredstava ovršenika I okrivljenika od 13.10.2021. i 03.11.2021. i FINA-inim ispisom iz očevidnika neizvršenih osnova za plaćanje bez specifikacije naplate od 05.11.2021. koji sadrži i točku br.47.: „Rješenje o ovrsi UP/I-415-02/21-14/137“ ovrhovoditelja Ministarstva financija, e-mail podnesak Sandra Markova od 22.04.2022., rješenje Ministarstva financija, Carinske uprave, Područnog carinskog ureda Split, KLASA: UP/I-415-02/21-14/137 od 02.02.2022. o obustavi ovrhe protiv ovršenika I okrivljenika zbog toga što je dug podmiren dana 17.01.2022., očitovanje vještakinje Ines Lozić od 20.06.2022. Na glavnoj raspravi ispitani su Vlado Bužančić i Vlado Majić u svojstvu okrivljenika, Damir Dominović, Slobodan Erceg, Diana Bezić, Aleksandar Solarić, Vanja Džapo i Domagoj Maroević u svojstvu svjedoka, te Ines Lozić u svojstvu vještakinje.

Ovdje se posebno naglašava da vijeće svoju odluku nije temeljilo na dijelu zapisnika ovlaštenog službenika Ministarstva mora, prometa i infrastrukture o izvršenom inspekcijskom nadzoru

pomorskog dobra KLASA: UP/I-342-24/20-01/5, URBROJ: 530-04-2-1-20-1 od 11.02.2020., u kojem se navode izjave III okrivljenika Vlade Maijća i tadašnjeg predstavnika I okrivljenika Joška Burice, zbog toga što taj dio zapisnika predstavlja nezakonit dokaz iz čl. 90. Prekršajnog zakona, a odluka vijeća se ne smije temeljiti na takvom dokazu jer bi time došlo do bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz čl. 195. st. 1. t. 10. Prekršajnog zakona. Naime, iako u zapisniku postoji unaprijed otisnuti podatak da su III okrivljenik i tadašnji predstavnik I okrivljenika upozoreni prema odredbama čl. 30. i čl. 52. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09), te da imaju pravo uzeti branitelja koji može biti nazočan njegovom ispitivanju, pri čemu je ispunjen dio uvjeta iz čl. 158. st. 6. Prekršajnog zakona da bi se predmetni dijelovi tih zapisnika mogli koristiti kao dokaz u prekršajnom postupku (čl. 158. st. 8. Prekršajnog zakona), nije zapisnički zabilježeno da su isti tom prigodom upozoreni da nisu dužni iznijeti svoju obranu niti odgovarati na pitanja (čl. 85. st. 3. i čl. 171. st. 2. Prekršajnog zakona), slijedom čega se ti dijelovi zapisnika ne mogu upotrijebiti kao dokaz u prekršajnom postupku. Iz gore iznesenih razloga, vijeće svoju odluku nije temeljilo niti na ostaloj dokumentaciji koja sadrži iskaze bez propisanih upozorenja, poput članka iz Slobodne Dalmacije od 02.04.2015. koji je II okrivljenik predao na glavnoj raspravi od 16.06.2021. i slično.

I okrivljenik je u svojoj pisanoj obrani od 23.06.2020. u bitnom naveo da nije točno da bi iz rezultata inspeksijskog nadzora pouzdano proizlazilo da bi I okrivljeni počinio prekršaj koji mu se stavlja na teret, da je I okrivljeniku koncesija trajala do 30.06.2014., ali da je prije isteka koncesije I okrivljenik podnio zahtjev za dodjelu (produljenje) koncesije, da I okrivljenik nikada nije dobio negativan odgovor na takav zahtjev, da je djelatnost na pomorskom dobru nastavljena iz uvjerenja da će koncesija biti produžena, te da uopće nije postojala namjera I okrivljenog da neosnovano upravlja sportskom lukom Zenta radi stjecanja imovinske koristi iz razloga što je I okrivljeni bio u uvjerenju da će obzirom da nikada nije stigao negativan odgovor na predmetni zahtjev koncesija biti produžena. I okrivljeni nadalje ističe da je za cijelo vrijeme trajanja ugovora o koncesiji, pa i nakon toga, sve do siječnja 2020., uredno plaćao koncesijsku naknadu Splitsko-dalmatinskoj županiji, da nisu nastale nikakve štetne posljedice za državni proračun ili za bilo koga drugoga, te stoga predlaže da ga se oslobodi prekršajno-pravne odgovornosti ili da ga se podredno oslobodi kazne ili da mu se izrekne najblaža moguća sankcija.

II okrivljenik je u svom odgovoru od 18.06.2020., koji po svom sadržaju odgovara pisanoj obrani, u bitnome naveo da je optužni prijedlog spram II okrivljenika u potpunosti pogrešan i neosnovan, da je I okrivljeni pravovremeno podnio zahtjev za produženje koncesije te komunicirao sa relevantnim ministarstvima o produženju koncesije, a podredno i o preuzimanju luke Zenta od strane Lučke uprave Splitsko-dalmatinske županije, da se I okrivljenik, unatoč isteku ugovora o koncesiji skrbio za red i sigurnost u luci i uplaćivao koncesijsku naknadu jer da bi u suprotnom u luci zavladao anarhija, da nitko, pa tako ni tužitelj, I okrivljeniku nije izrekao nikakvu zabranu, upozorenje, niti sugestiju da prestane s radom, da se upravo suprotno zajednički radilo na primopredaji luke Lučkoj upravi Splitsko-dalmatinske županije, te da predlaže da se optužni prijedlog odbije kao neosnovan.

II okrivljeni je na glavnoj raspravi održanoj 24.06.2020. iskazao da je zadnji važeći ugovor o koncesiji koji se odnosi na I okrivljenika PŠD Zenta istekao je 2014. godine u mjesecu lipnju, da je prije isteka koncesije Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture predan zahtjev za produženje koncesije zajedno sa pripadajućim elaboratima, ali da je od djelatnice Ministarstva - gospođe Nine Perko, dobio informaciju da nije moguće produljiti koncesiju. II okrivljeni je nadalje iskazao da su okrivljeni uložili znatna sredstva i trud da se ostvari produženje koncesije, da mu je ministar Oleg Butković, oko 02. mjeseca 2017., rekao da ostane na poziciji tajnika PŠD Zenta dok se ne riješe granice pomorskog dobra, da je faktički obavljao dužnost tajnika PŠD Zenta do inspeksijskog nadzora u veljači 2020. godine, da je sve do 11.02.2020. PŠD Zenta podmirilo sva dugovanja te plaćalo koncesijsku naknadu po starom, isteklom ugovoru o koncesiji, da je izvršen porezni i carinski nadzor u 2017. i 2019. godini i da je u tim nadzorima utvrđeno kako ne postoje nikakve nepravilnosti u poslovanju PŠD Zenta i njega kao odgovorne osobe u PŠD Zenta osim činjenice da je istekla koncesija. II okrivljenik je istaknuo da nakon isteka koncesije niti jedna institucija u Republici Hrvatskoj nije zatražila da I okrivljeni PŠD Zenta prestane sa obavljanjem djelatnosti gospodarskog korištenja pomorskog dobra u sportskoj luci Zenta, da je predmet sastanka u Ministarstvu mora, oko 02. mjeseca 2017. godine, bio način predaje luke Zenta županijskoj ili državnoj lučkoj upravi, te da je sastanak organiziran na inicijativu II okrivljenika. II okrivljenik je nadalje iskazao da županija nikada nije vratila novac koji je

uplaćen na ime koncesijske naknade po nevažećem ugovoru o koncesiji a koji se odnosi na utuženo razdoblje, da od niti jedne državne institucije nije dobio obavijest da se ne treba plaćati koncesijska naknada koja je plaćena po nevažećem ugovoru o koncesijama, da se plovila za gospodarsku namjenu u luci Zenta vežu već 40 godina i da je to zatečeno stanje od kada se II okrivljenik zaposlio.

II okrivljeni je na glavnoj raspravi održanoj 12.01.2022. iskazao da je Carinska uprava Split tijekom 2019. godine provela inspekcijski nadzor nad poslovanjem I okrivljenika, te da su utvrdili da je koncesija I okrivljenika istekla 30.06.2014., da je društvo nastavilo sa radom i naplatom vezarine i usluga i nakon isteka koncesije, a isto tako da je PŠD Zenta svake godine uredno uplaćivala fiksni dio za koncesiju kao i varijabilni dio.

III okrivljenik je u svom odgovoru od 01.06.2020., koji po svom sadržaju odgovara pisanoj obrani, u bitnome naveo da on nije odgovorna osoba u pravnoj osobi I okrivljenika, da to nikad nije bio, a što je razvidno iz ispisa iz registra udruga na dan 01.06.2020. (gdje se pod rubrikom „osobe ovlaštene za zastupanje“ ne spominje III okrivljenik), da je III okrivljenik bio isključivo radnik I okrivljenika na radnom mjestu kapetana lučice te da je bio ovlašten i odgovoran za sigurnost i red plovila u športskoj luci Zenta u Splitu, ali da isti ni na koji način nije upravljao lukom, a kamoli sugerirao politiku I okrivljenika, da je iz Pravilnika o radu I okrivljenog vidljivo koji su to poslovi kapetana lučice, s posebnim naglaskom na to da on prema Pravilniku o radu svoje poslove obavlja na osnovu Pravilnika o radu i redu u lučici, a sukladno usvojenom politikom Upravnog odbora i mogućnosti prostora u lučici, te da je njegovo ovlaštenje da obavlja i sve druge poslove po ovlaštenju tajnika društva i upravnog odbora društva. III okrivljenik je nadalje istaknuo kako on ni na koji način nije uključen u postupak ishoda koncesije i da nema saznanja niti mora znati za status koncesije, da od 01.06.2020. više nije zaposlenik I okrivljenika, te da predlaže da se optužni prijedlog odbije kao neosnovan.

III okrivljeni je na glavnoj raspravi održanoj 24.06.2020. iskazao kako nije sporno da je on kao kapetan luke vodio brigu o sigurnosti plovila u luci, njihovom razmještanju, da je organizirao vađenje i servis tih plovila sa dizalicama, servis lučkih uređaja, vodio brigu o otpadnim uljima i tekućinama, ali je osporio da bi on bio odgovorna osoba u pravnoj osobi I okrivljenika PŠD Zenta. III okrivljeni je istaknuo da se način poslovanja I okrivljenika (u vezi parkinga, usluge veza, i sl.) nije promijenio od kada se on zaposlio - od 2008. godine, te da nikada nije od neke odgovorne osobe u PŠD Zenta dobio nalog da nakon isteka koncesije ne prima plovila na vez, parking i sl. III okrivljenik je nadalje iskazao da je opis njegovih poslova i radnih zadataka u PŠD Zenta utvrđen Pravilnikom o radu PŠD Zenta, te da nije sporno da je on obavljao one poslove koji su navedeni na stranicama 33. i 34. Pravilnika o radu PŠD Zenta, a koje odredbe se odnose na radno mjesto kapetana lučice, da je točno da je izdavao naloge odnosno radne zadatke dizaličarima i ostalom lučkom osoblju zaposlenom u luci Zenta, koji su bili dužni postupati po njegovim nalogima kao pretpostavljene osobe. III okrivljenik je istaknuo da je tajnik odgovorna osoba upisana u registar udruga, a da je on samo djelatnik koji provodi naloge odgovorne osobe, te da je zadužen za tehničke poslove.

III okrivljeni je na glavnoj raspravi održanoj 25.06.2020. iskazao kako je čuo da je koncesija istekla 2014. godine, da on nije pravno podučan da bi mogao biti svjestan da li je nastavak rada bez koncesije prekršaj ili ne, ali da je čuo da je podnesen zahtjev za produljenje koncesije te da se treba donijeti novi zakon radi regulacije postojećeg stanja.

U ovom postupku nije sporno da je temeljem ugovora o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene - športske luke Zenta, zaključenom 03.08.1998. između Splitsko dalmatinske županije i I okrivljenika, i temeljem dodatka br. 1. tog ugovora od 01.04.2003., koncesija zaključno trajala do 30.06.2014., da je II okrivljeni faktički obavljao dužnost tajnika I okrivljenika do inspekcijskog nadzora u veljači 2020. godine, da je III okrivljenik bio radnik I okrivljenika na radnom mjestu kapetana lučice te da je bio ovlašten i odgovoran za sigurnost i red plovila u športskoj luci Zenta u Splitu, odnosno da je kao kapetan luke vodio brigu o sigurnosti plovila u luci, njihovom razmještanju, da je organizirao vađenje i servis tih plovila sa dizalicama, servis lučkih uređaja, vodio brigu o otpadnim uljima i tekućinama, te da je kao kapetan lučice izdavao naloge odnosno radne zadatke dizaličarima i ostalom lučkom osoblju zaposlenom u luci Zenta.

Sporno je da li plaćanje koncesijske naknade i podnošenje zahtjeva za produljenje koncesije prije isteka iste utječe na prekršajno pravnu odgovornost okrivljenika, da li je time prešutno produljena

koncesija, da li je ustvari riječ o poslodavstvu bez naloga, da li se II i III okrivljeni mogu smatrati odgovornom osobama u pravnoj osobi I okrivljenika, da li se II i III okrivljeni trebaju osloboditi prekršajno pravne odgovornosti ako oni, kao zaposlenici, ustvari samo obavljaju poslove I okrivljene pravne osobe, sukladno svojim obvezama iz ugovora o radu i Pravilnika o radu I okrivljenika, bez obzira da li su ti poslovi bili protupravni ili ne, da li je I okrivljenik ostvario protupravnu imovinsku korist i u kojem iznosu, da li je dio te koristi već podmiren (vraćen / naplaćen), tko je točno gospodarski koristio pomorsko dobro - da li su to bile isključivo radnje II i III okrivljenika bez kontrole i utjecaja I okrivljenika ili ne, te da li je I okrivljeniku ikad zabranjen rad nakon isteka koncesije i kako to utječe na prekršajno pravnu odgovornost.

Svjedok Damir Dominović, OIB: 00942511736, je na glavnoj raspravi održanoj 24.06.2020. iskazao da su od 2014. godine faktično upravljanje nad PŠD Zenta preuzeli Vlado Bužančić kao tajnik društva i Vlado Majić kao kapetan lučice, da Joško Burica od 2014. godine nije faktički upravljao niti se upletao u poslovanje PŠD Zenta, da je nakon isteka koncesije sportska luka Zenta faktički pretvorena u luku nautičkog turizma, na način da je PŠD Zenta putem II i III okrivljenika pružala usluge priveza i veza, te servisa plovilima za gospodarsku djelatnost, plovilima na stranoj zastavi, da se isto tako obavljao ukrcaj i iskrcaj putnika, da se te gore navedene radnje odnose na razdoblje od 2014. godine pa nadalje, da je neposredno opazio plovila za gospodarsku djelatnost prilikom prihvata putnika u luci Zenta, da je vidio ukrcavanje i iskrcavanje putnika vezano za charter djelatnost, da je neposredno opazio kako je došlo do komercijalizacije parkinga putem postavljanja rampe i naplate, da su se oduzimali vezovi privatnim korisnicima te su se naplatno dodjeljivali firmama koja su imala plovila za gospodarske djelatnosti, te da su to isključivo radili II i III okrivljeni; Vlado Bužančić i Vlado Majić. Svjedok je iskazao kako ima saznanja da su se ljudi bojali odnosno držali se u strahu od II i III okrivljenih jer su se bojali da će im isti oduzeti vez ili pričiniti materijalnu štetu na plovilima, te da se to odnosi na razdoblje nakon 2014. godine. Svjedok je nadalje iskazao da je nakon 2014. godine gospodarsko korištenje luke Zenta je eskaliralo, da je od 2014. godine odluke donosio II okrivljenik Vlado Bužančić, a da smatra da je Vlado Majić također neke odluke donosio sam, unatoč sudskim odlukama o privremenim mjerama, te da u istima postoji podatak da je Vlado Majić radio neke poslove po nalogu Vlade Bužančić, da je privezivanje plovila odobravao I okrivljenik putem II i III okrivljenika, te da je Vlado Bužančić putem PŠD Zenta sklapao ugovore o vezu nakon 2014. godine, da je II okrivljenik od 2014. samovoljno zapošljavao nove osobe, onemogućavao protokoliranje pismena JK Zenta i nadzornom odboru, te da se služio metodom zastrašivanja. U kojem je dijelu vijeće poklonilo vjeru iskazu gore navedenog svjedoka biti će obrazloženo kasnije.

Svjedok Slobodan Erceg, OIB: 44033623345, je na glavnoj raspravi održanoj 24.06.2020. iskazao kako potvrđuje da je u utuženom razdoblju od 2014. do 2020. godine postojalo gospodarsko korištenje pomorskog dobra – športske luke Zenta od strane tajnika Vlade Bužančića i Vlade Majića i nikoga više, da se od 2014. godine naplatno pružala usluga parkinga na području športske luke Zenta od strane PŠD Zenta, da su se pružale usluge veza plovilima strane zastave, da su se davale naplatne usluge sa dizalicom za dizanje plovila od strane PŠD Zenta, po realizatoru Vlade Majić, da zna da su se naplatno pružale usluge parkinga i smještaja kamp kućicama, da se u PŠD Zenta odnosno u luci Zenta vladalo sa strahom od strane II i III okrivljenika, da smatra kako Joško Burica i PŠD Zenta ni na koji način nisu povezani sa protupravnim djelatnostima koje su predmet ovog postupka, ali da su se sredstva od gospodarskog korištenja pomorskog dobra od 2014. godine pa nadalje uplaćivala na račun PŠD Zenta, te da je račune za pružene usluge veza, dizalica i sl. izdavao PŠD Zenta. U kojem je dijelu vijeće poklonilo vjeru iskazu gore navedenog svjedoka biti će obrazloženo kasnije.

Svjedokinja Diana Bezić, OIB: 90094024911, je na glavnoj raspravi održanoj 25.06.2020. iskazala da je bila zaposlenik PŠD Zenta 22 godine, do 07.01.2019., s tim da je od 15.03.2018. do 07.01.2019. bila na bolovanju, da zna da su se sklapali ugovori o vezu, da je na istima bila naznaka PŠD Zenta kao ugovaratelja odnosno pružitelja usluga, te da je ugovore o sklapanju veza za zapadni lukobran luke Zenta, na kojem su bili isključivo veći brodovi, sklapao je tajnik Vlado Bužančić. Svjedokinja je nadalje iskazala da ako bi netko došao pitati za vez, da su ga oni (djelatnici), upućivali na kapetana lučice Vladu Majića, koji bi to odobrio ili ne, da je sklopljen ugovor o najmu kafića Kalafatić na području luke Zenta, da zna da je anekse tog ugovora potpisivao tajnik Vlado Bužančić, te da se sve gore navedeno odnosi na razdoblje od 2014. godine pa nadalje. Svjedokinja je iskazala da je o sklapanju ugovora o vezu u PŠD Zenta odlučivao kapetan lučice Vlado Majić, da se među

zaposlenicima pričalo da je istekao ugovor o koncesiji, da je vezano za moć odlučivanja o poslovanju u PŠD Zenta, o svemu odlučivao tajnik Vlado Bužančić, jer se predsjednik Joško Burica nije pojavljivao, da je III okrivljeni Vlado Majić po opisu radnog mjesta iz pravilnika o radu PŠD Zenta bio osoba koja je raspoređivala plovila, ovisno o dimenzijama istih, te da se zato istog trebalo pitati / kontaktirati kada je netko htio sklopiti ugovor o vezu. U kojem je dijelu vijeće poklonilo vjeru iskazu gore navedene svjedokinje biti će obrazloženo kasnije.

Svjedok Aleksandar Solarić, OIB: 23654704401, je na glavnoj raspravi održanoj 25.06.2020. iskazao da je 2016. godine došao sam u ured PŠD Zenta radi sklapanja ugovora o vezu s time da u uredu tada nisu bili Vlado Bužančić ili Vlado Majić, te da je sklopio ugovor o vezu za brodicu, da mu je izdan račun za uslugu dizanja i spuštanja broda u sportskoj luci Zenta, da je račun izdavala PŠD Zenta svake godine redovito, zaključno sa 2019. godinom, da je 2017. godine također sklopio ugovor o vezu te da mu je isto izdan račun od strane PŠD Zenta za uslugu dizanja i spuštanja plovila. Svjedok je naglasio da je kapetan lučice Vlado Majić je bio glavni u lučici Zenta, te se ništa nije moglo bez njegova „AMENA“. U kojem je dijelu vijeće poklonilo vjeru iskazu gore navedenog svjedoka biti će obrazloženo kasnije.

Svjedokinja Vanja Džapo, OIB: 16521702252, je na glavnoj raspravi održanoj 25.06.2020. iskazala da je od 2005. godine kao zaposlenik firme IRUS d.o.o. bila knjigovođa PŠD Zenta sve do 01.09.2016. ali da je nakon tog datuma također nastavila voditi poslovne knjige PŠD Zenta u drugoj firmi do 31.05.2020., da su joj kolegice iz PŠD Zenta dostavljale ulazne i izlazne račune koji su se odnosili na komercijalni vez, usluge lučkih dizalica i parking, a da je te račune izdavala PŠD Zenta, da je od 2014. godine pa nadalje financijske izvještaje potpisivao tajnik Vlado Bužančić, da je PŠD Zenta ostvarivala prihod isključivo na lučkom području luke Zenta, da je dokumente potpisivao tajnik društva Vlado Bužančić jer se Joško Burica nakon 2013. godine oglašivao na pozive da potpiše izvješća. U kojem je dijelu vijeće poklonilo vjeru iskazu gore navedene svjedokinje biti će obrazloženo kasnije.

Svjedok Domagoj Maroević, OIB: 08688576341, je na glavnoj raspravi održanoj 16.06.2021. iskazao da je nakon 11.02.2020. Lučka uprava Splitsko-dalmatinske županije ušla u posjed sportske luke Zenta te preuzela upravljanje istom, da se on sa II okrivljenikom i Krunoslavom Peronjom - odvjetnikom PŠD Zenta, u više navrata tijekom 2016. godine i poslije sastao radi raspravljanja problematike vezano za luku Zenta; u kakvom je stanju luka u Zenti i postoji li mogućnost rješavanja tog problema., da je točno da je na sastanku koji se održao u veljači 2017., a na kojem su prisustvovali II okrivljenik, ministar Oleg Butković, on (Domagoj Maroević), odvjetnik PŠD Zenta Krunoslav Peronja i tadašnja državna tajnica za more Maja Markovčić Kostelac, II okrivljenik afirmativno govorio o tome da Lučka uprava Splitsko-dalmatinske županije privremeno preuzme upravljanje lukom dok se ne steknu uvjeti za otvaranje natječaja za davanje koncesije, da se nakon tog sastanka u više navrata nalazio sa II okrivljenikom i ljudima iz PŠD Zenta radi upoznavanja sa situacijom u luci, da je II okrivljenik u svakoj varijanti u njihovim razgovorima najavljivao odlazak u mirovinu i želju da se situacija što prije pravovaljano okonča, te da nađu legalan način kako bi zadržali što veći broj djelatnika koji su obavljali posao u luci. U kojem je dijelu vijeće poklonilo vjeru iskazu gore navedenog svjedoka biti će obrazloženo kasnije.

Obzirom da je predmet optužbe bilo i ostvarivanje protupravne imovinske koristi od strane I okrivljenika, u ovom je postupku provedeno financijsko vještačenje koje je provela vještakinja Ines Lozić, OIB: 11648856975, iz Centra za vještačenja d.o.o. Vještakinja je na glavnoj raspravi održanoj 16.06.2021. iskazivala na potpuno isti način kako to piše u njezinom nalazu i mišljenju od 31.08.2020.; vještakinja je utvrdila da ostvareni višak prihoda nad rashodima koje je I okrivljenik ostvarilo u razdoblju od 01.07.2014. do 30.06.2019., odnosno za vrijeme korištenja pomorskog dobra bez koncesije, iznosi ukupno 1.274.778,61 kn, da je I okrivljenik u razdoblju korištenja pomorskog dobra bez koncesije obračunavao i plaćalo na ime koncesijske naknade stalni i varijabilni iznos naknade u iznosu koji je obračunat po uvjetima koji su vrijedili za vrijeme dok je I okrivljenik imalo koncesiju na pomorskom dobru, da je u razdoblju od 01.07.2014. do 30.06.2019. I okrivljenik na ime stalne koncesijske naknade obračunao i platilo iznos od 587.035,00 kn, a na ime promjenjivog iznosa koncesijske naknade iznos od 189.508,04 kn, te da je stoga u razdoblju korištenja pomorskog dobra bez koncesije I okrivljenik na ime koncesije platilo ukupan iznos od 776.543,04 kn u skladu s uvjetima

i rokovima plaćanja koji su vrijedili za vrijeme dok je I okrivljenik imao koncesiju na pomorskom dobru.

Dakle iz nalaza, mišljenja i iskaza vještakinje, proizlazi da I okrivljenik ostvario ukupno 1.274.778,61 kn viška prihoda nad rashodima za vrijeme korištenja pomorskog dobra bez koncesije; točnije u razdoblju od 01.07.2014. do 30.06.2019., a koje je razdoblje ustvari kraće od vremena koje je predmet optužbe, jer je nakon konzultacija s vještakinjom utvrđeno da bi točan izračun do kraja utuženog razdoblja; do 11.02.2022., bio skopčan s nerazmjernim teškoćama. U vezi toga skreće se pozornost na čl. 82. st. 3. Prekršajnog zakona, koji u određenim slučajevima upućuje na odgovarajuću primjenu Zakona o kaznenom postupku, te da čl. 559. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20) propisuje da će sud, a u ovom slučaju vijeće (čl. 187. Prekršajnog zakona), visinu iznosa imovinske koristi odmjeriti po slobodnoj ocjeni ako bi njezino utvrđivanje bilo skopčano s nerazmjernim teškoćama ili sa znatnim odugovlačenjem postupka, a o čemu je upravo riječ u ovom konkretnom slučaju, te da se takva odredba poklapa i sa načelom ekonomičnosti iz čl. 89. st. 1. Prekršajnog zakona, prema kojem se postupak mora provesti brzo, bez odugovlačenja, te uz izbjegavanje svih nepotrebnih radnji i troškova. Iz gore navedenih razloga višak prihoda nad rashodima nije utvrđen skroz do kraja utuženog razdoblja, a što je u konačnici i rješenje koje ide u korist I okrivljenika, a sve i sukladno čl. 3. st. 3. Zakona o kaznenom postupku, prema kojem se činjenične dvojbe moraju rješavati na način koji je povoljniji za okrivljenika.

Međutim, nakon gornjih utvrđenja vještakinje je iz očitovanja Područnog carinskog ureda Split od 07.02.2022., proizašlo kako je u njihovom postupku nadzora nad I okrivljenikom, utvrđena imovinska korist ostvarena nezakonitim obavljanjem djelatnosti bez koncesije od strane I okrivljenika u iznosu od 499.619,84 kn, te da je ista naplaćena prema rješenju Carinske uprave PCU Split KLASA: UP/I-471-01/20-11/40 od 08.02.2021. godine. PCU Split je također dostavilo i rješenje PCU Split KLASA: UP/I-415-02/21-14/137 iz 2021. godine, kao i stanje računa poreznog obveznika na dan 02.02.2022. iz kojeg je, prema njihovom očitovanju, vidljiva naplata imovinske koristi u iznosu od 499.619,84 kn.

Slijedom navedenog, vijeće je od vještakinje Ines Lozić zatražilo dodatno očitovanje radi razjašnjenja koliko je točno protupravne imovinske koristi koje je I okrivljenik ostvario prekršajem ostalo nepodmireno, a sve u svrhu kako bi se spriječilo da se dio protupravne imovinske koristi ne bi oduzimao dva puta; 1) rješenjima Ministarstva financija - Carinske uprave i zatim 2) ovim rješenjem o prekršaju.

Na gornje traženje vijeća vještakinja se očitovala 20.06.2022. te je u svom očitovanju na kraju jasno navela da je uplatom I okrivljenika i podmirenjem obveze po rješenju Područnog carinskog ureda Split od 08.02.2021., u iznosu od 499.619,84 kn, djelomično podmirena protupravna imovinska korist koja je predmet ovog prekršajnog postupka, te da je preostao nepodmireni iznos od 775.158,77 kn (1.274.778,61 kn - 499.619,84 kn = 775.158,77 kn). Vještakinja je u svom očitovanju također razjasnila da je prilikom utvrđenja iznosa ostvarenog viška prihoda nad rashodima u rashode uključila iznos koji se odnosi na koncesijsku naknadu. Predmetno je očitovanje vještakinje dostavljeno okrivljenicima, braniteljima i tužitelju, isto je i pročitano na glavnoj raspravi održanoj 07.07.2022., te na isto nitko nije imao prigovora, niti je bilo tko zahtijevao da se vještakinja ponovo pozove na glavnu raspravu.

Slijedom gore navedenog, vijeće je odlučilo pokloniti vjeru nalazu, mišljenju i očitovanju vještakinje, te je utvrdilo da je I okrivljenik ostvario protupravnu imovinsku korist u ukupnom iznosu od 1.274.778,61 kn, od čega je kroz postupak Područnog carinskog ureda Split podmireno 499.619,84 kn, a da je ostalo nepodmireno 775.158,77 kn, te je stoga primjenom čl. 76. st. 1. Prekršajnog zakona vijeće odlučilo I okrivljeniku oduzeti samo nepodmireni dio imovinske koristi ostvarene počinjenim prekršajem u iznosu od 775.158,77 kn.

Ovdje se ističe da takvim odlukom vijeće nije prekoračilo optužbu (čl. 195. st. 1. t. 6. Prekršajnog zakona) jer je tužitelj 28.05.2021. dopunio optužni prijedlog na način da je na kraj činjeničnog opisa djela koji se odnosi na I okrivljenika dodao: „, te je time ostvario protupravnu imovinsku korist u iznosu od 498.235,57 kn ili drugom iznosu kako to utvrdi vještak odnosno Vijeće za prekršaje Lučke kapetanije Split.“, te je stoga konačan iznos protupravne imovinske koristi utvrđen upravo „u drugom iznosu“, a sukladno utvrđenju vijeća i vještakinje. Također se skreće pozornost da čl. 250. st. 1. Prekršajnog zakona propisuje da sud, u ovom slučaju vijeće (čl. 187. Prekršajnog zakona), po

službenoj dužnosti oduzima imovinsku korist ostvarenu prekršajem, da iz čl. 198. st. 2. Prekršajnog zakona proizlazi da je propuštanje oduzimanja imovinske koristi, ako su za to postojali zakonski uvjeti, jedan od žalbenih razloga, te na povezana pravila iz čl. 557. st. 2. Zakona o kaznenom postupku i čl. 5. Kaznenog zakona, a u vezi čl. 82. st. 3. Prekršajnog zakona.

Vezano za završne govore, treba istaknuti da je branitelj I okrivljenika je na glavnoj raspravi održanoj 16.06.2021. u svom završnom govoru naveo da okrivljenici nisu počinili prekršaj koji im se optužnim aktom stavlja na teret, da je kroz cijelo razdoblje koje je predmet optuženja okrivljena pravna osoba uredno plaćala koncesijsku naknadu, da se postavlja logično pitanje tko je to i na kojoj osnovi zaprimao i naplaćivao koncesijsku naknadu, odnosno da upravo ta osoba čini prekršaj, ako se - kaznenim djelo, te da iz iskaza svjedoka Domagoja Maroevića proizlazi da je I okrivljenik uz naplatu „plati“ okrivljeniku djelatnost za koju se optužnim prijedlogom tereti. Branitelj I okrivljenika je također istaknuo da se nakon isteka koncesijskog ugovora koncesijska djelatnost nastavila obavljati, a što je potvrđeno i konkludentnim radnjama obje ugovorne strane; 1) davatelja koncesije koji je bez primjedbi, bez pogovora i bez reklamacija uredno zaprimao određeni iznos koncesijske naknade, te 2) druge strane - I okrivljenika, koji je tu koncesiju uredno plaćao. Branitelj I okrivljenika je naglasio da se u tom razdoblju, dok su novci od koncesijske naknade uredno naplaćivani, ne pokreće se nikakav postupak, ne pokreće se nikakva parnica, pa se time nesporno ima smatrati da je koncesijski ugovor voljom obje ugovorne strane i dalje produljen, da takav zaključak jasno proizlazi iz odredbi Zakona o obveznim odnosima, u odnosu na prešutno produljenje dvostranih pravnih poslova, da u ovakvoj situaciji u postupanju okrivljenika nisu ispunjena obilježja nikakvog prekršaja, te da radi svega naprijed navedenog predlaže da se I okrivljena pravna osoba u potpunosti oslobodi prekršajne odgovornosti.

Branitelj III okrivljenika je na glavnoj raspravi održanoj 16.06.2021. u svom završnom govoru naveo da se u cijelosti pridružuje završnom govoru branitelja I okrivljenog, da u ovom postupku nije utvrđeno da je III okrivljeni odgovorna osoba u pravnoj osobi I okrivljenika, a da to prije svega proizlazi iz činjenice da III okrivljeni nije upisan kao odgovorna osoba u registru udruga, da nadalje iz provedenih dokaza, posebno saslušanih svjedoka Dijane Bezić i drugih, proizlazi kako III okrivljeni nije odlučivao o najmu privremenih vezova već je isključivo provodio poslovnu politiku I okrivljenog prilikom čega je postupao u skladu sa pravilnikom o radu i statutom. Branitelj III okrivljenika je zaključno naveo kako III okrivljeni ne odlučuje niti je ikad odlučivao o iskorištavanju pomorskog dobra, te da stoga predlaže da se istoga oslobodi prekršajne odgovornosti u ovom postupku.

II okrivljenik je na glavnoj raspravi održanoj 16.06.2021. u svom završnom govoru iskazao da se u cijelosti pridružuje iskazima I okrivljenika i III okrivljenika te da u cijelosti odbacuje sve navode iz prekršajnog postupka kao neosnovane, neutemeljene u zakonu, te tendenciozno zlonamjerne od strane tužitelja, da je prije isteka koncesije podnesen zahtjev za produženje koncesije sa svim pripadajućim elaboratima na koje nije odgovoreno, da je on nakon isteka koncesije kontaktirao županijsku lučku upravu i Ministarstvo za rješavanje nastale situacije, da se iz toga da zaključiti da je on (II okrivljeni) aktivno sudjelovao i pomagao nadležnim tijelima i Ministarstvu svojim prijedlozima za rješenje nastale situacije, da mu nije trebao biti zabranjen pristup sportskoj luci Zenta, a što je potvrdio i Visoki prekršajni sud u Zagrebu, da prilikom inspeksijskog nadzora nije trebao biti prisutan vod interventne policije, da je unatoč odluci Vlade Republike Hrvatske od 27.12.2019. o davanju Lučkoj upravi Splitsko-dalmatinske županije na privremeno upravljanje i korištenje lučkih područja postojeće sportske luke Zenta i postojeće sportske luke Špinut (Narodne novine broj 128/2019), tužitelj samovoljno i selektivno različito postupao u: 1) slučaju luke Zenta i 2) slučaju luke Špinut, te da je takvim različitim postupanjem tužitelj počinio kazneno djelo.

Obzirom da je nakon 16.06.2021. glavna rasprava preotvorena, na glavnoj raspravi održanoj 07.07.2022. došlo je do novih dolje prikazanih završnih govora.

Odyjetnik Antun Franetović je u svojstvu branitelja I i III okrivljenika i zamjenika branitelja II okrivljenika, na glavnoj raspravi održanoj 07.07.2022. u svom drugom završnom govoru naveo da završno iskazuje na potpuno isti način kako to piše u zapisniku o glavnoj raspravi od 16.06.2021. te da nadodaje kako je današnje stanje u lučici Zenta identično onome iz optužnog prijedloga, budući da Lučka uprava Splitsko dalmatinske županije vrši svoju djelatnost bez dodijeljene koncesije.

Odvjetnik Antun Franetović je na glavnoj raspravi održanoj 07.07.2022. odlučio održati i poseban završni govor u odnosu na svoje svojstvo branitelja III okrivljenika, te je tako naveo da je u ovom postupku razvidna neosnovanost optužnog prijedloga, da III okrivljeni nije izvršio prekršaj koji mu se stavlja na teret, da se u cijelosti pridružuje obrani I okrivljenog, da III okrivljeni nije odgovorna osoba u I okrivljeniku, da to proizlazi iz Pravilnika o radu PŠD Zenta, ispisa iz registra udruga za PŠD Zenta, ugovora o radu III okrivljenog, da je III okrivljeni ovlašten da obavlja i sve druge poslove po ovlaštenju tajnika društva i upravnog odbora društva, da je u činjeničnom opisu prekršaja s očitom namjerom izostavljen dio prve točke opisa poslova kapetana lučice iz Pravilnika o radu pod rednim brojem 5, konkretno na stranici 33: „odobrava izdavanje u najam privremenih vezova u sportskoj luci »Zenta« za razdoblje do zaključno godinu dana, raspoređuje takav privez bodica u lučici, planira i odobrava izvlačenja, porinuća, smještaj i druge radnje u luci, vezane za lučicu, a na osnovu Pravilnika o radu i redu u lučici, a sukladno s usvojenom politikom Upravnog odbora i mogućnosti prostora u lučici.“, te je branitelj u bitnom ponovio već prije spomenute tvrdnje obrane u odnosu na III okrivljenika, uz dodatne osvrte na iskaze ispitanih svjedoka.

II okrivljenik je na glavnoj raspravi održanoj 07.07.2022. u svom drugom završnom govoru iskazao na potpuno isti način kako to piše u zapisniku o glavnoj raspravi od 16.06.2021., te je nadodao da nisu pravovaljano i zakonito utvrđene odgovorne osobe, da tužitelj nije uzeo u obzir temeljni akt društva to jest statut društva, da iz statuta proizlazi da su tajnik i kapetan društva u stalnom radnom odnosu dakle zaposlenici, da je tajnik društva ujedno i ovlaštena osoba za potpisivanje financijske i druge dokumentacije društva u odsutnosti predsjednika društva te da izvršava sve poslove isključivo po odlukama i nalogima upravnog odbora i predsjednika društva, da nije jasno zašto u ovom postupku II okrivljeni nije Joško Burica, već da je tu ubačen tajnik društva (on - Vlado Bužančić), bez ikakvih pravnih objašnjenja pošto je on samo i jedino izvršitelj odluka tijela i predsjednika koji upravljaju poslovima društva te da je isto tako neobjašnjivo zašto se kao III okrivljeni pojavljuje Vlado Majić a ne zamjenik predsjednika društva Igor Ujdurović, da Vlado Majić i Vlado Bužančić nikada nisu dobili primjedbu na svoj rad vezano za rad u društvu u smislu nezakonita rada, da su isti nakon isteka koncesije i dalje održavali red nad oko 1300 brodova koji su se nalazili u lučici Zenta, te vodili brigu o sigurnosti brodova i zaštiti na radu, kao i što su provodili fizičke mjere zaštite objekata i brodova da ne bi dolazilo do krađe i provala te osiguravali i održavali protupožarne sustave, te da bi pravi okrivljenici u ovom postupku trebali biti predsjednik društva Joško Burica i njegov zamjenik Igor Ujdurović, kao i predsjednik nadzornog odbora Damir Dominović.

III okrivljenik je na glavnoj raspravi održanoj 07.07.2022. u svom završnom govoru iskazao da se pridružuje završnom govoru svog branitelja i da naglašava da nikada od dana svog zaposlenja u PŠD Zenta od 2008. pa do 2020. godine nije bio odgovorna osoba I okrivljenika, a što se vidi iz ispisa iz registra udruga.

Prvi uvjet za primjenu prekršajnih odredbi iz čl. 114. st. 1. t. 1. i st. 3. ZPDML je da se kažnjive radnje čine na području koje se smatra pomorskim dobrom. U odnosu na to valja naglasiti da se luke, odnosno lučka područja, po samom zakonom smatraju pomorskim dobrom, odnosno dijelom kopna koji jest pomorsko dobro (čl. 3. ZPDML), a da su radnje koje su predmet ovog postupka počinjene upravo u luci - u sportskoj luci Zenta u Splitu. U prilog tome da je predmetno područje zaista pomorsko dobro idu i sam ugovor o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene – sportske luke Zenta od 03.08.1998., sklopljen između Splitsko-dalmatinske županije i I okrivljenika, zajedno sa dodatkom br. 1 od 01.04.2003., u kojem se ugovoru između ostalog u čl. 5. spominje da je ovlaštenik dodijeljeno pomorsko dobro dužan čuvati, unaprjeđivati i štiti, ali i Odluka o davanju Lučkoj upravi Splitsko-dalmatinske županije na privremeno upravljanje i korištenje lučkih područja postojeće sportske luke Zenta i postojeće sportske luke Špinut (Narodne novine broj 128/2019), jer iz točaka II i III predmetne odluke jasno proizlazi da je lučko područje postojeće luke Zenta pomorsko dobro. Slijedom gore navedenog, vijeće je utvrdilo da su radnje koje su predmet ovog postupka počinjene su na pomorskom dobru.

Drugi uvjet za primjenu prekršajnih odredbi iz čl. 114. st. 1. t. 1. i st. 3. ZPDML bitan za ovaj slučaj je gospodarsko korištenje, odnosno utvrđenje da se pomorsko dobro gospodarski iskorištavalo bez koncesije.

Vezano za to, valja istaknuti kako okrivljeni tijekom postupka uopće nisu izričito osporavali da bi se u razdoblju koje je predmet optužbe sportska luka Zenta gospodarski koristila nakon isteka koncesije, te da postoji cijeli niz dokaza o gospodarskom korištenju pomorskog dobra nakon isteka koncesije, odnosno nakon 30.06.2014., a koji dokazi su izvedeni na glavnoj raspravi; iz ugovora o smještanju brodice - broda u športskoj luci Zenta, sklopljenog između PSD Zenta i SOLO 8 J.D.O.O. od 01.06.2017. vidljivo je da se I okrivljenik obvezuje omogućiti smještaj brodice - broda u sportskoj luci Zenta u Splitu, uz cijenu ugovorenu u čl. 2. Ugovora. Iz računa PSD Zenta br. 4313/BLAG1/1, 5385/BLAG1/1, 5386/BLAG1/1, 5390/BLAG1/1 vidljivo je da je I okrivljeni tijekom 2019. godine naplaćivao vez i usluge dizalicom. Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 25.03.2003. sklopljen između i I okrivljenog i Vlade Trogrlić se ne odnosi na razdoblje koje je predmet optužbe te stoga taj ugovor vijeće nije cijenilo kao dokaz gospodarskog korištenja u utuženom razdoblju, ali se na razdoblje koje je predmet optužbe odnosi pripadajući anex IX. od 30.11.2017. iz kojeg je vidljivo da I okrivljeni i Vlado Trogrlić suglasno produžuju trajanje zakupa, te utvrđuju da će zakup trajati do 30.11.2022. i ugovaraju mjesečnu zakupninu. Iz konto kartica I okrivljenika za 2019. godinu su između ostalog vidljive stavke koje se odnose na naplatu parkinga, pod nazivom „PSD MAGNETNA PARKING KARTICA“, i „PSD ZENTA PARKIRALIŠTE“. Gospodarsko korištenje pomorskog dobra bez koncesije od strane I okrivljenika, unutar razdoblja koje je predmet optužbe, vidljivo je i iz nalaza i mišljenja vještakinje. Gospodarsko korištenje pomorskog dobra jasno proizlazi i iz gore prikazanih iskaza ispitanih svjedoka Damira Dominovića, Slobodana Ercega, Diane Bezić, Aleksandra Solarića i Vanje Džapo. Vijeće je u tom dijelu odlučilo pokloniti vjeru iskazima gore navedenih svjedoka, jer se isti u bitnom međusobno poklapaju (u smislu gospodarskog korištenja), poklapaju se sa nalazom i mišljenjem vještakinje, te se još jednom naglašava da niti sami okrivljenici nisu izričito osporavali gospodarsko korištenje pomorskog dobra - sportske luke Zenta u razdoblju koje je predmet optužbe. Također se ističe da u ovom slučaju nije riječ o gospodarskim djelatnostima čije bi obavljanje u cijelosti moglo biti dopušteno temeljem koncesijskog odobrenja (čl. 7. st. 2. ZPDML u vezi sa čl. 2. st. 5. i Prilogom 1B Uredbe o postupku davanja koncesijskog odobrenja na pomorskom dobru, Narodne novine br. 36/04, 63/08, 133/13, 63/14), te da okrivljeni nisu tvrdili da imaju koncesijsko odobrenje za obavljanje takvih djelatnosti.

Slijedom navedenog, vijeće je utvrdio da se nakon isteka koncesije, odnosno u razdoblju od 01.07.2014. (dan nakon isteka koncesije) do 11.02.2020. (dan inspeksijskog nadzora), obavljalo gospodarsko korištenje sportske luke Zenta.

Iz početka iskaza svjedoka Slobodana Ercega proizlazi da se gospodarsko korištenje obavljalo putem II i III okrivljenika i nikog više, dakle ne i putem I okrivljenika, međutim vijeće nije poklonilo vjeru tom dijelu iskaza svjedoka iz razloga što iz ostalog dijela njegovog iskaza, kao i iz gore navedenih iskaza ostalih svjedoka, nalaza i mišljenja vještakinje, te na glavnoj raspravi pročitanih računa i ugovora, proizlazi da je I okrivljenik putem II i III okrivljenika gospodarski koristio pomorsko dobro, te je iz tih razloga vijeće takvu činjenicu uzelo kao utvrđenu. Vijeće nije prihvatilo način razmišljanja da bi u ovom postupku postojala samo prekršajna odgovornost II i III okrivljenika, bez odgovornosti I okrivljenika, odnosno da bi samo oni, bez kontrole I okrivljenika, gospodarski koristili pomorsko dobro bez koncesije i zbog činjenice da je I okrivljenik, kao pravna osoba, imao način da se zaštiti od protupravnog djelovanja II i III okrivljenika, da je sa istima mogao prekinuti radni odnos, te da je svaka pravna osoba, pa tako i I okrivljeni, dužan kontrolirati rad svojih zaposlenika i odgovarati za njega, a ne samo izbjegavati prekršajno pravnu odgovornost pod izgovorom da su protupravne radnje obavljali pojedini zaposlenici te da stoga pravna osoba ne treba odgovarati za počinjeni prekršaj. Također se ističe da je II okrivljenik iskazao da on i III okrivljenik nikada nisu dobili primjedbu na svoj rad vezano za rad u društvu u smislu nezakonita rada.

Ovdje se nadalje postavlja pitanje da li se II i III okrivljeni mogu smatrati odgovornim osobama u pravnoj osobi I okrivljenika ili ne. Vezano za to, valja početi od pravila propisanih čl. 61. Prekršajnog zakona, prema kojima je odgovorna osoba ona fizička osoba koja vodi poslove pravne osobe ili joj je povjereno obavljanje određenih poslova iz područja djelovanja pravne osobe, i prema kojima odgovorna osoba prekršajno odgovara za počinjeni prekršaj i u slučaju ako nakon počinjenja prekršaja prestane raditi u pravnoj osobi ili ako je nakon počinjenja prekršaja pravna osoba prestala postojati.

U ovom je postupku vijeće utvrdilo kako je neupitno da su II okrivljeni, kao tajnik društva, i III okrivljeni, kao kapetan luke, osobe kojima je bilo povjereno obavljanje određenih poslova iz područja djelovanja I okrivljene pravne osobe, da se upravo obavljanjem tih poslova od strane II i III

okrivljenika ostvarila prekršajno kažnjiva radnja, te da se stoga isti smatraju odgovornom osobama u smislu čl. 61. Prekršajnog zakona.

Naime, iz samog Pravilnika o radu I okrivljenog proizlazi da tajnik društva (II okrivljenik) ugovara poslove iz djelatnosti društva, predstavlja i zastupa društvo, potpisuje financijske i druge dokumente, vodi ulaz i izlaz računa, zajedno sa kapetanom planira i odobrava najam veza, dok iz iskaza II okrivljenika proizlazi kako uopće nije sporno da je on obavljao dužnost tajnika I okrivljenika do inspeksijskog nadzora u veljači 2020. Dakle, ne samo da mu je bilo povjereno obavljanje određenih poslova, nego je upravo te poslove II okrivljenik i obavljao, a u prilog čemu, osim gore navedenog, idu i iskazi svjedoka, posebice iskaz svjedoka Damira Dominovića, koji je iskazao da su od 2014. godine faktično upravljanje nad PŠD Zenta preuzeli Vlado Bužančić kao tajnik društva i Vlado Majić kao kapetan lučice, te iskaz svjedoka Slobodana Ercega, koji je iskazao da je u utuženom razdoblju od 2014. do 2020. godine postojalo gospodarsko korištenje pomorskog dobra – športske luke Zenta od strane tajnika Vlade Bužančića i Vlade Majića, te je vijeće u tom dijelu poklonilo vjeru gore naznačenim iskazima svjedoka. Također se skreće pozornost na to da je u aneksu IX. ugovora o zakupu poslovnog prostora od 30.11.2017. upravo II okrivljenik naveden kao zastupnik I okrivljenika.

Nadalje, u odnosu na III okrivljenika, iz samog Pravilnika o radu I okrivljenog proizlazi da kapetan lučice (III okrivljenik) odobrava izdavanje u najam privremenih vezova, raspoređuje takav privez brodice u luci, planira i odobrava izvlačenja, porinuća, smještaj i druge radnje vezano za luku, da je nalogodavac serviserima i čuvarima, dok iz iskaza III okrivljenika proizlazi kako uopće nije sporno da je III okrivljenik bio radnik I okrivljenika na radnom mjestu kapetana lučice te da je bio ovlašten i odgovoran za sigurnost i red plovila u športskoj luci Zenta u Splitu, da je kao kapetan luke vodio brigu o sigurnosti plovila u luci, njihovom razmještanju, da je organizirao vađenje i servis tih plovila sa dizalicama, servis lučkih uređaja, vodio brigu o otpadnim uljima i tekućinama, da je kao kapetan lučice izdavao naloge odnosno radne zadatke dizaličarima i ostalom lučkom osoblju zaposlenom u luci Zenta. U prilog tome idu i gore prikazani iskazi svjedoka.

Činjenica da III okrivljenik u registru udruga nije bio upisan kao osoba ovlaštena za zastupanje I okrivljenika samo znači da time nije ispunjen uvjet da se isti temeljem čl. 114. st. 7. t. 1. Prekršajnog zakona imenuje za predstavnika I okrivljene pravne osobe, ali to nikako ne predstavlja prepreku da se isti smatra odgovornom osobom u pravnoj osobi I okrivljenika u skladu sa čl. 61. Prekršajnog zakona. Predstavnik okrivljene osobe i odgovorna osoba u pravnoj osobi su dvije različite stvari propisane čl. 61. i 114. Prekršajnog zakona.

U ovom je postupku vijeće procijenilo kako se ne može prihvatiti način razmišljanja da bi II i III okrivljeni bili osobe koje ne trebaju prekršajno odgovarati iz razloga što su oni ustvari samo zaposlenici I okrivljenog koji ispunjavaju svoje obveze iz radnog odnosa, a temeljem ugovora o radu i Pravilnika o radu I okrivljenika. Naime, Prekršajni zakon, kao niti bilo koji drugi propis bitan za donošenje ispravne odluke u ovom predmetu, ne propisuje da se zaposlenik ne bi smatrao odgovornom osobom u smislu čl. 61. Prekršajnog zakona ako je obavljao protupravne poslove okrivljene pravne osobe zato što je to proizlazilo iz njegovog radnog odnosa, te se ističe da II i III okrivljeni u svom poslovnom djelovanju nisu ograničeni samo na to da kao zaposlenici rade povjerene im poslove, nego i da poštuju važeće propise, prema kojima se, između ostalog, pomorsko dobro ne smije gospodarski koristiti bez koncesije ili koncesijskog odobrenja. Zauzimanje suprotnog stava omogućavalo bi to da bi se svaki zaposlenik u svakom prekršajnom postupku mogao pravdati da je on, kao savjestan radnik, samo radio poslove pravne osobe u kojoj je zaposlen i da stoga nije prekršajno odgovoran, slijedom čega bi došli do situacije da se u svakom prekršajnom postupku gotovo nitko ne bi mogao smatrati odgovornom osobom u smislu čl. 61. Prekršajnog zakona, a što bi po mišljenju vijeća predstavljalo nedopustivo zaobilazanje volje zakonodavca prema kojoj se prekršajna odgovornost proteže i na odgovorne osobe u pravnim osobama.

Međutim, iako gore navedene okolnosti ne predstavljaju razlog za oslobođenje II i III okrivljenika od prekršajno pravne odgovornosti, iste su uzete u obzir kao olakotne okolnosti prilikom odmjeravanja kazni.

Također se ističe da temeljem čl. 61. st. 3. Prekršajnog zakona navod III okrivljenog da od 01.06.2020. više nije zaposlenik I okrivljenika ne predstavlja razlog da se istog oslobodi prekršajno pravne odgovornosti, jer prema citiranoj odredbi odgovorna osoba prekršajno odgovara za počinjeni prekršaj i

u slučaju ako nakon počinjenja prekršaja prestane raditi u pravnoj osobi ili ako je nakon počinjenja prekršaja pravna osoba prestala postojati.

U odnosu na to da li u ovom slučaju postoji prekršajna ili kaznena odgovornost nekih drugih subjekata (npr. Joška Burice ili Igora Ujdurovića), na što je posebice II okrivljeni tijekom postupka skretao pozornost, vijeće jedino može konstatirati kako nije ovlašteno učiniti subjektivnu preinaku optužnog prijedloga, na način da samoinicijativno po službenoj dužnosti doda još nekoliko okrivljenika u ovom prekršajnom postupku, te da također da nije nadležno za vođenje kaznenih postupaka (čl. 195. st. 1. t. 6. i 7. Prekršajnog zakona).

Nadalje, ističe se kako je vijeće poklonilo vjeru iskazu okrivljenika da je prije isteka koncesije podnesen zahtjev za produženje koncesije, a što se poklapa i sa ispravom koje su pročitane tijekom dokaznog postupka; zahtjevom za prijevremeno produženje koncesije od 29. srpnja 2013. kojeg je I okrivljenik poslao Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture, zajedno sa dopunom takvog zahtjeva od 25. rujna 2013.

Vijeće je također poklonilo vjeru iskazu I i II okrivljenika da se nakon isteka koncesije nastavila plaćati koncesijska naknada, a što se poklapa i sa nalazom i mišljenjem vještakinje.

Međutim, vijeće je procijenilo da gore navedena utvrđenja ne mogu biti razlozi koje okrivljene oslobađaju od prekršajno pravne odgovornosti, ali su takve okolnosti uzete u obzir prilikom odmjeravanja kazni.

Naime, činjenice da je netko samoinicijativno plaća, odnosno nastavlja plaćati naknadu s obilježjem koncesijske naknade, bez obzira na to što više nema važeću koncesiju ili koncesijsko odobrenje, kao važeći pravni osnov iz kojeg bi proizlazila takva obveza, ne mogu predstavljati okolnosti koje bi okrivljene oslobađale prekršajno pravne odgovornosti, bez obzira što se u takvim radnjama nadziru elementi obveznog prava koji govore o sklapanju odnosno produženju pravnih poslova konkludentnim radnjama.

Članak 114. st. 1. t. 1. ZPDML vrlo jasno propisuje prekršajno kažnjivu radnju: „ako pomorsko dobro upotrebljava ili gospodarski koristi bez koncesije ili koncesijskog odobrenja (članak 7. stavak 1. i 2.)“. ZPDML ne propisuje mogućnost da bi samoinicijativnim plaćanjem naknade s obilježjem koncesijske naknade bilo tko dobio valjanu koncesiju ili koncesijsko odobrenje i tako stekao svojstvo koncesionara ili korisnika koncesijskog odobrenja, niti da bi samoinicijativno plaćanje naknade s obilježjem koncesijske naknade predstavljalo razlog za oslobođenje od prekršajno pravne odgovornosti, odnosno radnju kojom bi netko stekao pravo na gospodarsko korištenje pomorskog dobra. Također se ističe da je davatelj koncesije ili koncesijskog odobrenja taj koji odlučuje kome će, uz naknadu, dati koncesiju ili koncesijsko odobrenje, a ne da koncesiju ili koncesijsko odobrenje automatizmom dobiva onaj tko plati naknadu neovisno o volji davatelja koncesije ili koncesijskog odobrenja, te stoga ne stoji niti tvrdnja I okrivljenika da su bili u uvjerenju da će koncesija bila produžena, odnosno dana baš njima.

Zauzimanje suprotnog stava - da bi samoinicijativno plaćanje oslobađalo od prekršajno pravne odgovornosti, predstavljalo bi jasnu poruku ne samo okrivljenima, nego i svim ostalima, da uz samoinicijativno plaćanje samo nastave gospodarski koristi pomorsko dobro, bez obzira što nemaju važeću koncesiju ili koncesijsko odobrenje, i bez obzira što im prekršajna norma iz 114. st. 1. t. 1. ZPDML jasno govori da to ne smiju činiti. Takav stav i poruka koja bi proizašla iz njega, graničili bi sa poticanjem na počinjenje prekršaja, koje je samo po sebi prekršajno kažnjivo (čl. 24. Prekršajnog zakona), izazvao bi pravnu nesigurnost, te bi po mišljenju vijeća predstavljao nedopušteno zaobilaženje volje zakonodavca izražene u ZPDML.

Treba skrenuti pozornost i na odredbe Zakona o koncesijama (Narodne novine broj 69/17, 107/20), kao općeg propisa kojim se uz ZPDML, kao posebnim propisom, regulira problematika koncesija. Naime, čl. 89. st. 6. Zakona o koncesijama jasno propisuje kako plaćanje naknade s obilježjem naknade za koncesiju ne predstavlja ozakonjenje nezakonitog obavljanja djelatnosti za koju je propisano da se može obavljati samo temeljem koncesije, da se isto ne može smatrati osnovom za stjecanje prava koncesije, te da isto ne isključuje obvezu oduzimanja imovinske koristi ostvarene nezakonitim obavljanjem djelatnosti.

Zbog gore iznesenih razloga, vijeće je zauzelo stav da samoinicijativno plaćanje naknade s obilježjem koncesijske naknade u ovom slučaju ne može predstavljati razlog za oslobođenje od prekršajno pravne

odgovornosti, ali su te činjenice uzete u obzir kao olakotne okolnosti prilikom odmjeravanja kazni. Eventualno vraćanje samoinicijativno plaćene naknade s obilježjem koncesijske naknade nije obuhvaćeno prekršajnim postupkom, ali predstavlja stvar koju se može rješavati izvan prekršajnog postupka po pravilima obveznog prava.

Također se ističe da nedonošenje odluke o zahtjevu za produženje koncesije nikako ne može značiti da je takvom zahtjevu udovoljeno, niti prešutno niti izričito, te da povezano pravilo iz čl. 102. Zakona o općem upravnom postupku propisuje da je tako nešto moguće jedino ako je tako izričito propisano zakonom, a o tome u ovom slučaju nije riječ. Činjenica da, prema tvrdnjama okrivljenika, I okrivljeni nije bio upozoren da ne smije obavljati gospodarsku djelatnost bez koncesije, također ne predstavlja razlog za oslobođenje okrivljenika od prekršajno pravne odgovornosti jer se prekršajno kažnjiva radnja ne smije obavljati zbog same činjenice da je ista zakonom propisana kao nedozvoljena i kažnjiva, te se na dužnost poštivanja propisa, konkretno čl. 114. st. 1. t. 1. ZPDML, nikoga ne treba posebno upozoravati. Također se ističe da ne postoji obveza da se prije optuživanja okrivljenika mora upozoravati da ne čini zakonom propisanu prekršajno kažnjivu radnju. Neovisno o tome, ovdje treba istaknuti da je tijekom dokaznog postupka izvršen uvid i u rješenje Ministarstva - Lučke kapetanije Split od 2. studenog 2016., kojim se I okrivljeniku zabranjuje upotreba pomorskog dobra u naravi luke posebne namjene - športske luke Zenta u Splitu, s tim da je vijeće ipak odlučilo utvrditi da takvo rješenje I okrivljeni nije uredno zaprimio, jer nije bilo moguće pronaći dostavnicu takvog rješenja ili dokaz da je isto eventualno stavljeno na oglasnu ploču, a uzimajući u obzir da su okrivljeni tvrdili da I okrivljenom nitko nije izrekao nikakvu zabranu, upozorenje, niti sugestiju da prestane s radom nakon isteka koncesije.

Slijedom svega gore navedenog, vijeće nije moglo zauzeti stav koji proistječe iz presude Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-5646/2017-3 od 04.08.2020. i presude i rješenja istog suda broj: PŽ-6557/2019-2 od 23.11.2020., a iz kojih proizlazi kako je u situaciji koja je usko vezana sa predmetom ovog prekršajnog postupka ustvari došlo do svojevrsnog poslodavstva bez naloga iz čl. 1121. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21), da bi u slučaju prestanka obavljanja djelatnosti nakon isteka koncesije došlo do svojevrsnog bezvlada, da nitko ne bi održavao luku, da se ne bi naplaćivao vez, da bi bilo tko mogao neometano otuđiti stvari iz lučice, te da je upravo zbog toga bilo potrebno obaviti poslodavstvo bez naloga, a kako bi se spriječila potencijalna šteta. Međutim, iako je vijeće procijenilo da gore navedene okolnosti okrivljene ne oslobađaju prekršajno pravne odgovornosti, iste su uzete u obzir kao olakotne okolnosti prilikom odmjeravanja kazni.

Također se ističe da je I okrivljenik dodatak br. 1. ugovora o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene - športske luke Zenta potpisao 2003. godine i da je učinak tog dodatka bio da koncesija traje do 2014. godine (čl. 2. dodatka).

Dakle, I okrivljeni je čak 11 godina unaprijed znao kada će mu koncesija isteći, te je imao i više nego dovoljno vremena pripremiti se za taj trenutak, na način da pravovremeno okonča svoje poslovanje u luci, te da pravovremeno obavijesti vlasnike plovila u luci i ostale korisnike gospodarskih usluga u luci, da mu koncesija ističe 30.06.2014., i da nakon tog dana, ako se stvari ne izmjene, više ne može legalno poslovati u luci.

Nakon gore opisanih činjeničnih utvrđenja, na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, a ocjenjujući sve prethodno navedene dokaze kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti, te dovodeći iste u vezu s obranom okrivljenika, vijeće smatra nedvojbeno dokazanim da su okrivljeni svojim radnjama ostvarili sva obilježja prekršaja iz čl. 114. st. 1. t. 1. ZPDML, kažnjivog u odnosu na pravnu osobu po stavku 1., a u odnosu na odgovorne osobe u pravnoj osobi po stavku 3. citiranog članka, na način da su u razdoblju od 01.07.2014. do 11.02.2020., gospodarski koristili pomorsko dobro bez koncesije.

Činjenični opis djela iz optužnog prijedloga, vidljiv na početku obrazloženja, djelomično je izmijenjen, ali na način da time nije došlo do izmjena koje su nepovoljnije za okrivljenike i da time nije došlo do prekoračenja optužbe (čl. 195. st. 1. t. 6. Prekršajnog zakona) - riječ je o manjim prilagodbama činjeničnog opisa djela koje su učinjene obzirom na rezultate dokaznog postupka. Treba naglasiti da je u odnosu na II okrivljenika vijeće napravilo izmjene koje su povoljne za II okrivljenika,

jer se isti optužnim prijedlogom teretio da bi i organizirao naplatu usluga lučkih uređaja i parkinga na lučkom području, ali isti ovim rješenjem o prekršaju nije proglašen krivim za obavljanje takvih radnji iz razloga što je vijeće procijenilo kako nije sa sigurnošću dokazano da je baš II okrivljeni počinio i takve radnje, te je stoga ovu činjeničnu dvojbu riješilo u korist II okrivljenika, a sve sukladno čl. 3. st. 3. Zakona o kaznenom postupku, u vezi sa čl. 82. st. 3. Prekršajnog zakona.

Vezano za čl. 3. Prekršajnog zakona, naznačuje se da je u ovom postupku primijenjen ZPDML koji je bio na snazi u vrijeme kad je prekršaj počinjen (Narodne novine broj 158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11, 56/16 i 98/19), te da nakon počinjenja prekršaja nisu donesene izmjene ili dopune citiranog zakona. Obzirom da se radi o prekršaju kod kojeg je radnja trajala od 01.07.2014. do 11.02.2020., sukladno čl. 16. st. 2., a u vezi čl. 3. st. 4. Prekršajnog zakona, kao vrijeme počinjenja prekršaja je uzet je dan prestanka radnje; 11.02.2020., s tim da se ističe da je još i prvotna verzija ZPDML iz Narodnih novina broj 158/03, kao i svaka izmjena i dopuna tog zakona, upotrebljavanje ili gospodarsko korištenje pomorskog dobra bez koncesije ili koncesijskog odobrenja propisivala kao prekršajno kažnjivu radnju.

Vezano za čl. 10. Prekršajnog zakona, kojim se propisuje isključenje primjene prekršajnog zakonodavstva u slučaju započinjanja kaznenog postupka zbog kaznenog djela kojim je obuhvaćen i prekršaj, ističe se kako je iz dopisa Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broj KP-DO-309/2020 od 03.06.2020. vidljivo da se prethodni kazneni postupak, koji se vodi protiv II i III okrivljenika, ne preklapa sa prekršajem iz čl. 114. ZPDML, a koji je predmet ovog prekršajnog postupka. Povodom traženja Općinskog državnog odvjetništva u Splitu, istom je dostavljen optužni prijedlog povodom kojeg je pokrenut ovaj prekršajni postupak, zajedno s priložima, te vijeće nikada nije zaprimilo povratnu informaciju iz koje bi bilo vidljivo kako treba primijeniti čl. 10. Prekršajnog zakona, odnosno obustaviti ovaj prekršajni postupak. Tijekom postupka također nitko nije isticao da bi okrivljeni već bili kažnjeni kroz postupak koji je vodila Carinska uprava, što je i logično jer je Carinska uprava samo u okviru upravnog postupka utvrdila i oduzela dio protupravne imovinske koristi, ali se nije bavila pokretanjem prekršajnog postupka za djelo koje je predmet ovog prekršajnog postupka, niti izricanjem upravnih mjera sa kaznenim karakterom, tako da se u ovom slučaju ne radi o već pravomoćnoj presuđenoj stvari (čl. 196. st. 1. t. 3. Prekršajnog zakona).

U odnosu na sadržaj i stupanj krivnje okrivljenika (čl. 28. i 25. Prekršajnog zakona), vijeće je procijenilo da su I i II okrivljeni postupali s neizravnom namjerom, odnosno da su bili svjesni da mogu počiniti prekršaj pa su na to pristali, a da je III okrivljeni postupao s svjesnim nehajem, odnosno da je bio svjestan da može počiniti prekršaj, ali da je lakomisleno smatrao da se to neće dogoditi ili da će to moći spriječiti. Tijekom postupka nije bilo okolnosti i dokaza koje bi upućivale na to da II i III okrivljeni za vrijeme činjenja prekršaja nisu bili ubrojni.

Vijeće tijekom postupka nije provelo sljedeće dokaze predložene od strane II okrivljenika i njegovog branitelja; zahtjev za probavljanje spisa Ministarstva mora, prometa i infrastrukture KLASA: 342-01/15-01/936, zahtjev za pribavljanje spisa Splitsko-dalmatinske županije vezanog za športsku luku Zenta, prijedlog za saslušanje svjedokinja Nine Perko, Maje Marković Kostelac, Tomislava Mihotića, Krune Peronje i zahtjev za pribavljanje dijela dokumentacije od Porezne i Carinske uprave. Nije povedeno niti predloženo saslušanje Joška Burice u svojstvu svjedoka, a što je bio prijedlog branitelja I okrivljenika, branitelja II okrivljenika, ali i prijedlog tužitelja od kojeg je isti kasnije odustao. Nisu provedena niti saslušanja predložena od strane branitelja III okrivljenika; saslušanje Ane Šabić, Ive Oštrića i Ivane Zverković u svojstvu svjedoka. Gore navedeni dokazni prijedlozi su nakon izvođenja ostalih dokaza ocijenjeni kao nepotrebni (nevažni) i kao dokazi kojima bi se odugovlačio postupak, te ih stoga vijeće nije provelo.

Za predmetni prekršaj propisana je novčana kazna u rasponu od 30.000,00 do 100.000,00 kuna za pravnu osobu i u rasponu od 15.000,00 do 100.000,00 kuna za odgovornu osobu u pravnoj osobi.

Kod odmjeraivanja vrste i visine kazni vijeće je, primjenjujući opće pravilo o izboru vrste i mjere kazne (čl. 36. Prekršajnog zakona), u odnosu na okrivljenike cijenio sve okolnosti koje bi mogle imati utjecaj na pravilan izbor iste. Kao što je to gore opisano, stupanj krivnje I i II okrivljenika procijenjen je kao neizravna namjera, dok je stupanj krivnje III okrivljenika procijenjen kao svjesni nehaj.

Opasnost djela je znatna - naime, riječ je o protupravnom gospodarskom korištenju pomorskog dobra, koje je opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu (čl. 3. ZPDML). Pobude iz kojih su prekršaji počinjeni ne odudaraju od uobičajenih kod ovog prekršaja.

U odnosu na ranije ponašanje okrivljenika, vijeće je u odnosu na sve okrivljenike kao olakotnu okolnost uzelo činjenicu da isti nisu prekršajno osuđivani, a što je vidljivo iz potvrda iz prekršajne evidencije za okrivljenike, uz općenitu opasku da se vijeće u svakom postupku mora pridržavati pravila iz čl. 8. i 77. Prekršajnog zakona.

U odnosu na ponašanje okrivljenika nakon počinjenog prekršaja, kao olakotna okolnost uzeta je činjenica da su se II i III okrivljeni pridržavali mjere opreza zabrane posjećivanja određenog mjesta i područja - sportske luke Zenta na udaljenost od 50 metara, a što je vidljivo iz izvještaja Policijske uprave splitsko-dalmatinske - II policijske postaje broj: 511-12-24-201/20 od 20.04.2020.

U odnosu na kombinirano ranije ponašanje okrivljenika, njihovo ponašanje tijekom trajanja prekršaja i ponašanje nakon prekršaja, te u odnosu na ukupnost društvenih i osobnih uzroka koji su pridonijeli počinjenju prekršaja, vijeće je utvrdilo te je prilikom odmjeravanja kazni uzelo u obzir niz olakotnih okolnosti. Naime, vijeće je utvrdilo da su I i II okrivljeni podnošenjem zahtjeva za produženje koncesije pokazali volju da pokušaju nastaviti poslovati na pomorskom dobru u skladu sa propisima, odnosno da nastave obavljati gospodarsku djelatnost na pomorskom dobru uz valjani pravni temelj; važeću koncesiju. Kao olakotna okolnost uzeta je i činjenica da se nakon isteka koncesije nastavila plaćati koncesijska naknada, te je takvom radnjom iskazana svijest i volja da se, u duhu ZPDML, za gospodarsko korištenje pomorskog dobra plati određena naknada.

Kao olakotne okolnosti cijenila su se i prethodno opisana utvrđenja Visokog trgovačkog suda RH iz kojih proizlazi da se ponašanje okrivljenika, iako je njime ostvareno biće prekršaja, ipak treba sagledati i na pozitivan način jer se prema mišljenju citiranog suda radilo o svojevrsnom poslodavstvu bez naloga koje je trebalo obaviti kako bi se spriječila potencijalna šteta, jer bi prestankom obavljanja djelatnosti nakon isteka koncesije došlo do svojevrsnog bezvlada, nitko ne bi održavao luku, itd.

Kao olakotne okolnosti prilikom odmjeravanja kazni za II i III okrivljenika uzete su u obzir činjenice da su isti, kao zaposlenici I okrivljenika, svoje poslove i radne zadatke nakon isteka koncesije pokušali obavljati na način koji im se u tom trenutku činio kao barem donekle prihvatljivo rješenje u takvoj nepovoljnoj situaciji.

Otegotna okolnost koja je drastično utjecala na visinu odmjerjenih kazni je dužina trajanja radnji kojima se činio prekršaj. Naime, kod ovakve vrste prekršaja, gdje je kažnjiv je ne samo jedan dan nego čak i kraća vremenska jedinica činjenja protupravnih radnji opisanih u čl. 114. st. 1. t. 1 ZPDML, valja istaknuti da su okrivljeni radnje kojima se ostvarilo biće prekršaja činili u izrazito dugom vremenskom razdoblju; od 01.07.2014. do 11.02.2020., dakle dulje od 5 godina i 7 mjeseci. Kao otegotna okolnost uzeta je u obzir i činjenica da je u ovom slučaju riječ o činjenju prekršajno kažnjivih radnji na izrazito velikoj površini pomorskog dobra koja iznosi više od 110.000 m², a što proizlazi iz čl. 1. ugovora o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene - športske luke Zenta, pripadajućeg dodatka br. 1., kao i odluke Vlade Republike Hrvatske od 27.12.2019. o davanju Lučkoj upravi Splitsko-dalmatinske županije na privremeno upravljanje i korištenje lučkih područja postojeće sportske luke Zenta i postojeće sportske luke Špinut (Narodne novine broj 128/2019).

Prilikom izricanja novčanih kazni, vijeće je uzelo u obzir imovinsko stanje okrivljenika na način da je poklonilo vjeru iskazu II i III okrivljenika da su isti srednjeg imovinskog stanja, te je utvrdilo da je I okrivljenik u stečaju a samim time u lošem imovinskom stanju.

Prilikom odmjeravanja kazni vijeće nije uzelo u obzir iskaze svjedoka Damira Dominovića i Slobodana Ercega iz kojih proizlazi da se u PŠD Zenta, odnosno u luci Zenta vladalo sa strahom od strane II i III okrivljenika, odnosno da su se ljudi bojali i držali u strahu od strane II i III okrivljenih. Naime, čak i da su gornji navodi o ponašanju II i III okrivljenika točni, takvo ponašanje bi ulazilo u sferu kaznenog zakonodavstva, prvenstveno kaznenog djela prijetnje (čl. 139. Kaznenog zakona, Narodne novine broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) i nametljivog ponašanja (čl. 140. Kaznenog zakona), te bi se eventualno sankcioniranje za takva ponašanja trebalo obaviti kroz kazneni, a ne kroz ovaj prekršajni postupak.

Izrečene novčane kazne mogu po ocijeni ovog vijeća dovoljno utjecati kako na okrivljenike tako i na sve ostale da se ostvare opća svrha prekršajnih sankcija i svrha kažnjavanja, odnosno da svi građani poštuju pravni sustav i da nitko ne počinji prekršaj, da se počinitelji prekršaja ubuduće ponašaju tako da ne čine prekršaje, da se izrazi društveni prijekor zbog počinjenog prekršaja, da se osim na počinitelje utječe i na sve ostale da ubuduće ne čine prekršaje, te da se primjenom propisanih kazni utječe na svijest građana o pogibelnosti povrede javnog poretka, društvene discipline i drugih društvenih vrijednosti, te pravednosti kažnjavanja počinitelja prekršaja (čl. 6. i 32. Prekršajnog zakona).

Zaštitne mjere izrečene su kako bi se otklonili uvjeti koji omogućavaju ili poticajno djeluju na počinjenje novog prekršaja, te su iste po procjeni vijeća u razmjeru s težinom počinjenog prekršaja i prekršaja koji se mogu očekivati, kao i sa stupnjem opasnosti počinitelja (čl. 51. i 51.a Prekršajnog zakona). Naime, okrivljenici prekršaj nisu prestali činiti niti nakon donošenja odluke Vlade Republike Hrvatske o davanju Lučkoj upravi Splitsko-dalmatinske županije na privremeno upravljanje i korištenje lučkih područja postojeće sportske luke Zenta i postojeće sportske luke Špinut, koja odluka je donesena na sjednici Vlade održanoj 27. prosinca 2019. godine. Prema navedenoj odluci, Lučka uprava Splitsko-dalmatinske županije između ostalog preuzima posjed sportskih luka, te preuzima zatečene ugovore o vezu plovila. Okrivljenici su sa radnjama kojima se čini prekršaj prestali tek nakon inspeksijskog nadzora ovlaštenog službenika Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, koji je obavljen 11.02.2020. uz pomoć policije.

Stoga je vijeće zaključilo da je nužno izreći zaštitne mjere pobliže opisane u izreci ovog rješenja o prekršaju jer je procijenilo da postoji opasnost da će okrivljeni obavljanjem djelatnosti i poslova, odnosno zlouporabom dužnosti i djelatnosti koje su predmet zaštitnih mjera ponovno počiniti prekršaj (čl. 54. st. 1. i čl. 55. st. 1. Prekršajnog zakona).

U odnosu na zaštitnu mjeru izrečenu I okrivljeniku se posebno naglašava da se takvom zaštitnom mjerom ni na koji način ne ograničavaju slobode i prava I okrivljenika, jer je samim ZPDML svakom pravnom subjektu, pa tako i I okrivljeniku, zabranjeno upotrebljavati ili gospodarski koristiti pomorsko dobro bez koncesije ili koncesijskog odobrenja. Obzirom da u konkretnom slučaju sama zakonska zabrana očito nije utjecala na I okrivljenika da ne čini prekršaj iz čl. 114. st. 1. t. 1. ZPDML, okrivljeniku se samo izričito zabranjuje ono što je već po samom ZPDML zabranjeno, a sve u svrhu otklanjanju uvjeta koji omogućavaju i poticajno djeluju na počinjenje novog prekršaja.

Temeljem članka 130. stavak 9. Prekršajnog zakona, u svaku je izrečenu zaštitnu mjeru uračunato i vrijeme trajanja odgovarajuće mjere opreza. Iako je prema II okrivljeniku tijekom postupka bila određena samo mjera opreza zabrane posjećivanja sportske luke Zenta, ali ne i zabrane poduzimanja poslovne aktivnosti obavljanja poslova tajnika u pravnoj osobi I okrivljenika, vijeće je procijenilo kako se u trajanje zaštitne mjere izrečene II okrivljeniku mora uračunati i vrijeme trajanja mjere opreza zabrane posjećivanja sportske luke Zenta, i to iz razloga što II okrivljeni nije imao mogućnost adekvatno obavljati poslove tajnika u pravnoj osobi I okrivljenika, kada zbog mjere opreza nije mogao niti posjetiti sportsku luku Zenta u kojoj je bilo sjedište I okrivljenika.

Tijekom ovog postupka nastali su troškovi prekršajnog postupka, a kako su okrivljenici proglašeni krivima, to je temeljem čl. 183. st. 1. t. 6. a u vezi sa čl. 138. i 139. Prekršajnog zakona odlučeno da isti podmire troškove prekršajnog postupka. Riječ je o paušalnoj svoti koja je odmjerena u okvirima određenim Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka (Narodne novine 18/13), uzimajući u obzir složenost i trajanje postupka te imovno stanje okrivljenika.

Paušalni trošak u odnosu na I okrivljenika je odmjeren u višem iznosu nego u odnosu na II i III okrivljenika jer su složenost i trajanje postupka proizašli iz činjenice da je trebalo održati veći broj rasprava i izvesti veći broj dokaza u odnosu na I okrivljenika, posebno u svrhu utvrđenja koliko je od protupravne imovinske koristi već naplaćeno kroz postupak Carinske uprave. Odlučeno je da trošak financijskog vještačenja, koji je unaprijed isplaćen iz proračunskih sredstava ovog tijela (čl. 138. st. 2. t. 2. Prekršajnog zakona), u cijelosti pada na teret I okrivljenika jer je vještačenje bilo potrebno u svrhu utvrđivanja protupravne imovinske koristi koje je ostvario I okrivljenik, a nepotrebno u odnosu na II i III okrivljenika.

Iako je svjedok Slobodan Erceg potraživao naknadu troška prijevoza od mjesta svojeg boravišta u Šibeniku do Splita u kojem se 24.06.2020. održala glavna rasprava, isti nije postupio po pozivu vijeća od 20.05.2021. kojim je između ostalog bio pozvan da dostavi isprave kojima se dokazuje nastali trošak (npr. autobusne karte), niti je tražene isprave predočio na glavnoj raspravi ili dostavio kasnije tijekom postupka, tako da istom trošak prijevoza nije priznat.

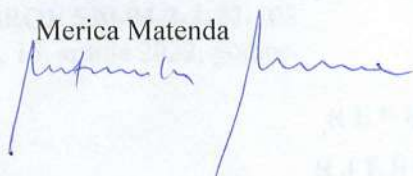
Nadležnost vijeća za vođenje ovog prekršajnog postupka temelji se na čl. 109. ZPDML.

Slijedom svega iznijetog i temeljem čl. 183. i 190. Prekršajnog zakona, riješeno je kao u izreci.

U Splitu, 15. srpnja 2022. godine

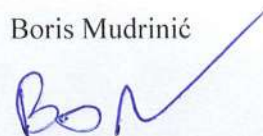
Zapisničarka

Merica Matenda

Predsjednik Vijeća za prekršaje

Boris Mudrinić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa rješenja o prekršaju. Žalba se podnosi ovom tijelu u 2 istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:

1. I okrivljenik: Pomorsko športsko društvo „Zenta“ Split u stečaju;
 - putem predstavnika I okrivljenika na adrese:
 - Sandro Markov, Put Jersan 2, 22243 Murter,
 - Sandro Markov, Hrvatskih vladara 48A, 22243 Murter,
 - te na adresu sjedišta I okrivljenika:
 - Pomorsko športsko društva „Zenta“ Split u stečaju, Cvjetna 1, Split
2. II okrivljenik: Vlado Bužančić, Kotorska 6, Split
3. III okrivljenik: Vlado Majić, Mažuranićevo šetalište 46, Split
4. Tužitelj:
 - Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, Prisavlje 14, Zagreb, (s pozivom na KLASA: 342-40/20-01/27)
 - Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture - Lučka kapetanija Split, Obala Lazareta 1, p.p. 317, 21000 Split
5. Branitelj I i III okrivljenika: odvjetnik Antun Franetović, Mažuranićevo šetalište 1a, 21000 Split
6. Branitelj II okrivljenika: odvjetnik Duje Duplančić, Put Plokita 87, 21000 Split
7. *nakon pravomoćnosti*: Ministarstvo pravosuđa i uprave, elektroničkim putem na: *pisarnica@mpu.hr*, radi obavijesti o zaštitnim mjerama izrečenim okrivljenicima
8. *nakon pravomoćnosti*: Ministarstvo financija, elektroničkim putem na: *pisarnica@mfin.hr*, na znanje radi zaštitnih mjera izrečenih okrivljenicima i oduzete imovinske koristi
9. pismohrana, ovdje